

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni Karola Świerczewskiego

~~WYJAWNE~~

Egz. Nr 1

XVI KONFERENCJA
sprawozdawczo - wyborcza

SPRAWOZDANIE KOMITETU PZPR ASG WP
(za okres marzec 1975 — luty 1978 r.)

~~41502~~
BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Biuletynu Autorów Specjalnych

WARSZAWA

LUTY

1978

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

Colour Chart #13

Centimetres

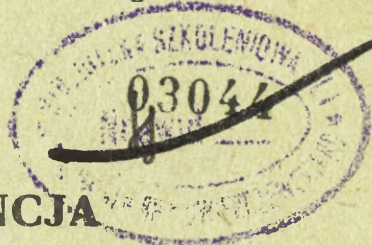
Inches

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni Karola Świerczewskiego

JAWNE

Egz. Nr **1**

XVI KONFERENCJA
sprawozdawczo - wyborcza

SPRAWOZDANIE KOMITETU PZPR ASG WP
(za okres marzec 1975 — luty 1978 r.)

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Kształtu Sił Zbrojnych Specjalnych

Nr ewid.

WARSZAWA

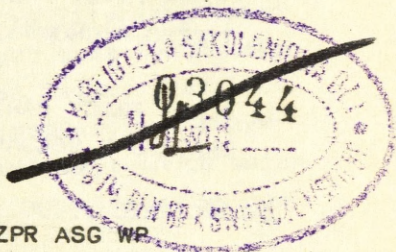
LUTY

1978

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im.gen.broni K.Świerczewskiego

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

Egz.nr 1

SPRAWOZDANIE KOMITETU PZPR ASG WP
/za okres marzec 1975 - luty 1978 rok/

XVI KONFERENCJA
SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZA

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Instytutu Historii i Teorii Specjalnych
Nr ewid. 41502

WARSZAWA

l u t y

1978 rok

SPIS TREŚCI

	Str.
WSTĘP	3
1. OCENA PRACY IDEOWO-POLITYCZNEJ I WEWNĄTRZPARTYJNEJ	7
2. OCENA PRACY PARTYJNEJ W DZIEDZINIE DYDAK- TYCZNO-WYCHOWAWCZEJ I NAUKOWO-BADAWCZEJ ...	50
3. OCENA PRACY PARTYJNEJ W DZIEDZINIE GOSPO- DARCZEJ I SOCJALNO-BYTOWEJ	64
ZAKOŃCZENIE	85
NOTATKI	86

• W S T Ę P

Trzyletnia działalność KP PZPR ASG WP przebiegała w okresie dalszego odprężenia w sytuacji międzynarodowej i jednoczesnego nasilenia walki ideologicznej prowadzonej przez przeciwstawne sobie systemy społeczno-ekonomiczne.

Wszechstronny rozwój potęgi gospodarczej, siły obronnej, jedności moralno-politycznej społeczeństw krajów socjalistycznych oraz leninowska polityka pokoju prowadzona przez Związek Radziecki, Polskę i inne kraje naszej wspólnoty - przyniosły w ostatnich latach szereg pozytywnych zmian jakościowych, wpływających na charakter walki socjalizmu z imperializmem.

Państwa kapitalistyczne zostały zmuszone do przyjęcia zasad pokojowego współistnienia jako jedynej możliwej platformy wzajemnych stosunków z krajami socjalistycznymi.

Fundamentalne sprzeczności między kapitalizmem a socjalizmem pozostały nadal. Zmieniający się układ sił wprowadza zmiany w formach walki, nie naruszając jednak ich klasowej treści. Rywalizacja między obu systemami będzie długotrwała i trudna, wymagająca od nas uciążliwych i historycznie uzasadnionych wysiłków obronnych.

Żołnierski trud minionych lat, w którym również ma swój skromny udział nasza uczelnia - nie poszedł na marne. Ten trud był i jest wciąż jeszcze potrzebny. On właśnie owocuje pokojem.

W warunkach pokojowego współistnienia szczególnego znaczenia nabiera walka ideologiczna, będąca podstawową formą ścierania się przeciwstawnych systemów, a problemy ideologiczne stanowią dziś główną płaszczyznę tej walki.

Przebieg walki ideologicznej jest istotnym czynnikiem określającym charakter i tempo rozwoju społecznego, rzutuje on bowiem w sposób decydujący na naszą świadomość i postawę, stosunek do społeczeństwa, do kraju, państwa, na nasz stosunek do pracy, do obowiązków żołnierskich i powinności akademickich.

Najgłębszym zaś sensem naszego akademickiego działania jest wykształcenie wysoko kwalifikowanych, oddanych Partii i Ojczyźnie Socjalistycznej kadr dowódczo-sztabowych ludowego Wojska Polskiego.

Ta sprawa - obok konsekwentnej realizacji uchwał VII Zjazdu i postanowień KC naszej partii - głównie determinowała wszystkie podstawowe przedsięwzięcia ustępującego KP i całej akademickiej organizacji partyjnej.

Działalność nasza przebiegała w okresie realizacji programu przyjętego na VI i kontynuowanego przez VII Zjazd PZPR oraz uzupełnionego i potwierdzonego decyzjami II Krajowej Konferencji Partyjnej.

W wyniku realizacji tego programu nastąpił szybki postęp we wszystkich dziedzinach życia kraju z wyjątkiem rolnictwa /nieurodza w ostat - nich trzech latach/, a zwłaszcza w działalności

ekonomiczno-produkcyjnej, co w konsekwencji przyniosło coraz bardziej odczuwalne rezultaty wyrażające się w poprawie warunków bytu ludzi pracy. Nie znaczy to, że na naszej drodze rozwoju nie ma żadnych trudności. Wiemy o tych trudnościach z autopsji. Kierownictwo Partii i Rządu czyni wszystko, aby je jak najszybciej przezwyciężyć.

Kierownicza rola partii, jako rzeczywistej siły przewodniej w dziele budowy socjalizmu coraz bardziej się umacniała. Ugruntowywał się leninowski styl działania we wszystkich instancjach i ogniwach naszej partii - co wyraźnie sprzyjało pogłębianiu się zarówno demokracji wewnątrzpartyjnej, jak też dyscypliny oraz skuteczności działania w realizacji przyjętego programu.

Dużą aktywność w działalności wszystkich członków i całych podstawowych organizacji partyjnych wyzwoiliły doniosłe wydarzenia w życiu akademickiej społeczności: przejście na nową strukturę organizacyjną uczelni, opracowanie nowych programów i materiałów nauczania, wymiana z różnych względów nauczycieli akademickich w ponad 50% stanu osobowego i przygotowanie ich do spełniania nowych obowiązków w uczelni, powołanie do życia i realizacja programów nauczania na różnych krótko i długoterminowych kursach, w tym doktoranckich i wreszcie obchody XXX-lecia powstania uczelni.

Wszystkie przemiany były emocjonalnie przeżywane przez cały stan osobowy uczelni. Wyzwalały one aktywne postawy społeczno-polityczne i zawodo-

we ludzi, a także pobudzały do działania według nowych wzorców, odpowiadających dobie obecnej, których istotę stanowi dążenie do przyspieszenia tempa życia i działalności w każdej dziedzinie - w celu pomnażania naszych osiągnięć, a szczególnie w roku II Krajowej Konferencji Partyjnej.

Komitety Partyjne uczelni starały się przyjąć taki styl pracy, który byłby jak najbardziej zbliżony do wzorców leninowskiego stylu działania i umożliwiał naszej uczelnianej organizacji partyjnej spełnianie wiodącej roli w życiu uczelni, poprzez wykonywanie przez nią wszystkich zadań ideowo-politycznych i wewnątrzpartyjnych, dydaktyczno-wychowawczych i naukowo-badawczych, a także gospodarczych i socjalno-bytowych.

Wyniki tej pracy w okresie trzyletniej kadencji KP przedstawiamy towarzyszom w niniejszym sprawozdaniu, oceniając pracę partyjną w wyżej wymienionych dziedzinach.

I. OCENA PRACY IDEOWO-POLITYCZNEJ I WEWNĄTRZ- PARTYJNEJ

Zgodnie z postanowieniami VII Zjazdu, kolejnych Plenów KC PZPR i XV Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej uczelni odbytej w marcu 1975 r., Komitet Partyjny w pracy partyjno-politycznej i wewnątrzpartyjnej koncentrował szczególną uwagę na realizacji takich ważniejszych przedsięwzięć, jak:

a/ nieprzerwane prowadzenie szerokiej pracy ideowo-politycznej i wewnątrzpartyjnej w celu zwiększenia aktywności członków POP, grup partyjnych, a także w celu pozyskania nowych wartościowych ludzi, szczególnie spośród żołnierzy służby zasadniczej i pracowników cywilnych;

b/ organizowanie i inspirowanie spotkań środowiskowych, narad partyjnych, a dotyczących najważniejszych problemów pracy ideologicznej, dydaktyczno-wychowawczej, naukowo-badawczej, kulturalnej, administracyjno-gospodarczej itp.;

c/ wpływanie na właściwe kształtowanie stosunków międzyludzkich we wszystkich zespołach organizacyjnych i POP uczelni oraz kształtowanie odpowiedniej atmosfery sprzyjającej rozwijaniu i stosowaniu krytyki i samokrytyki, a jednocześnie zdecydowane przeciwdziałanie wszelkiemu tłumieniu krytyki;

d/ dalsze doskonalenie struktury organizacyjnej poszczególnych akademickich POP oraz sprawności i efektywności ich działania pod kątem zapew-

nienia dyscypliny pracy ideowo-politycznej, dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej;

e/ kontynuowanie i rozwijanie współpracy z terenowymi instancjami partyjnymi, paramilitarnymi i administracyjnymi, zakładowymi organizacjami dzielnicy Praga-Południe.

W tym miejscu pragniemy stwierdzić, że współpraca ta układała się na ogół dobrze, w czym jest niemała zasługa I sekretarza KD PZPR Praga-Płd. tow. J. Krężlewicza.

Działalność ideowo-polityczna była jedną z głównych dziedzin pracy instancji i organizacji partyjnych akademii w okresie sprawozdawczym, który obfitował w ważne wydarzenia społeczno-polityczne o zasięgu wewnętrznym i międzynarodowym.

Istotne znaczenie dla regulowania codziennej pracy ideowo-politycznej instancji i organizacji partyjnych uczelni miały dyrektywy i wytyczne MON, szefa GZP WP, szefa Sztabu Generalnego oraz rozkazy, zarządzenia komendanta i szefa organu partyjnopolitycznego ASG WP.

Komitety Partyjne uczelni eksponował praktyczne dostosowanie do potrzeb życia codziennego, rozwijanie i wzbogacanie różnych form pracy ideowo-politycznej wpływającej na efektywność procesu dydaktyczno-wychowawczego słuchaczy i całego stanu osobowego akademii oraz mieszkańców Poligonu.

Do kierunków tej pracy należy zaliczyć:

- utrwalanie znajomości ideologii marksizmu-leninizmu i tą drogą pogłębianie socjalistycznej

- świadości kadry, słuchaczy, żołnierzy służby zasadniczej oraz pracowników cywilnych;
- kształtowanie i utrwalanie ideowych, internacjonalistycznych i patriotycznych postaw ludzi w naszym akademickim środowisku;
 - aktywizowanie całego środowiska akademickiego w budownictwie rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego, wyzwalanie inicjatywy, pomysłowości w realizacji stojących przed nami zadań;
 - partyjne oddziaływanie na polepszenie jakościowych i ilościowych wyników procesu szkolenia słuchaczy oraz wyników uzyskiwanych przez kolektwy zabezpieczające ten proces, jak również intensyfikowanie ruchu przodownictwa i współzawodnictwa w naszej uczelni;
 - rozwijanie socjalistycznej kultury oraz socjalistycznych stosunków międzyludzkich we wszystkich kolektywach akademickich;
 - rozwijanie twórczej i konstruktywnej krytyki i samokrytyki, zwłaszcza na zebraniach akademickiej organizacji partyjnej.

Wymienione kierunki naszego partyjnego działania dostosowywaliśmy do całokształtu działalności ideowo-politycznej, do zadań i potrzeb akademickich oraz do obecnego etapu budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego.

W celu zapewnienia wysokich efektów działalności ideowo-politycznej KP opracował, a następnie konsekwentnie realizował - za pośrednictwem szerokiego aktywu - plan szkolenia partyjnego, który

jest ściśle powiązany z ogólnym systemem kształcenia ideowo-politycznego kadry i słuchaczy akademii. Kształtowanie i utrwalanie naukowego światopoglądu stanowi istotny czynnik naszej pracy nad pogłębianiem socjalistycznej świadomości stanu osobowego uczelni.

Istotną również rolę w procesie kształtowania socjalistycznych postaw światopoglądowych stanu osobowego uczelni spełniały: Wieczorowy Uniwersytet Marksizmu-Leninizmu, Studium Wiedzy o Partii, Koła Wiedzy o Partii, szkolenie teoretyczno-metodyczne komitetów POP i grupowych partyjnych oraz samokształcenie ideowe członków partii nie objętych zorganizowanymi formami kształcenia, informacje przekazywane w Biuletynach KP, na odprawach sekretarzy oraz zawarte w wystąpieniach szefa organu partyjno-politycznego, przedstawicieli Komitetu Partyjnego na zebraniach POP. Ważną rolę w kształtowaniu postaw ideowo-politycznych spełniały także sprawdziany z programowego szkolenia politycznego i aktualnych problemów społeczno-politycznych.

W zespole form szkolenia partyjnego szczególne znaczenie ma WUML, na którym - obok istniejących już wydziałów: filozoficzno-socjologicznego, nauk politycznych i wojskowych, ekonomicznego oraz pedagogiczno-psychologicznego, utworzony został z inicjatywy KP Wydział Socjalistycznej Doktryny Wojennej, co odpowiada ideowo-politycznym, dydaktyczno-wychowawczym oraz naukowo-badawczym potrze-

bom uczelni. W latach 1975-77 studia na WUML ukończyło 169 towarzyszy, w tym 72% z wynikiem bardzo dobrym. Wielu z nich wzbogaciło czynnie aktyw partyjny ASG WP. W bieżącym roku szkolnym kształci się na WUML 108 towarzyszy. Ze względu na dużą skuteczność tej formy szkolenia celowe jest jej kontynuowanie i racjonalne rozszerzanie do tego stopnia, by kształcenie w WUML było potrzebą wewnętrzną każdego członka partii.

Na dodatnią ocenę zasługują również szkolenia nauczycieli akademickich prowadzone w ramach konferencji ideowo-teoretycznych, które stanowią skuteczną formę kształtowania naukowego światopoglądu w tym środowisku; o wzroście stopnia wiedzy ideologicznej szkolonych świadczy m.in. to, że w 1977 roku osiągnięto bardzo wysokie wyniki w czasie sprawdzianu prowadzonego przez GZP WP, a uzyskana ocena wynosiła 4,68..

Znaczne postępy uzyskano w działalności szkoleniowej na Studium i w Kołach Wiedzy o Partii, ale te formy szkolenia wymagają dalszego doskonalenia oraz zwrócenia baczniejszej uwagi na dyscyplinę szkolonych.

Dużą rolę w działalności ideowo-wychowawczej, a zwłaszcza w procesie wyjaśniania polityki Partii i Rządu, odegrały informacje polityczne, spotkania z działaczami partyjnymi i państwowymi, oraz z dowódcami OW i RSZ, a także kontakty z zakładami pracy.

Należy podkreślić również znaczenie ćwiczeń i podróży wojskowo-historycznych dla kształtowania patriotycznych oraz internacjonalistycznych postaw uczestników.

W minionej kadencji z zadowoleniem należy stwierdzić szersze niż poprzednio zaangażowanie większości przełożonych służbowych w codzienną działalność ideowo-wychowawczą.

Zmodyfikowane zostały programy szkolenia ideowo-politycznego słuchaczy w kierunku zwiększenia liczby zajęć z zakresu naukowego komunizmu, którego znajomość jest szczególnie ważna w okresie budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego. Zarazem treść programów i materiałów szkoleniowych /podręczników, skryptów, wykładów itp./ dostosowano do potrzeb kształtowania coraz wyższego poziomu wiedzy politycznej i stanu moralno-politycznego środowiska akademickiego.

W dążeniu do tego, aby każdy członek partii był wykształconym marksistą, nie tylko zaszczepiano szkolonym idee naukowego socjalizmu, ale zarazem przygotowywano ich do skutecznej walki z ideologią burżuazyjną, z prawicowym i lewicowym oportunizmem oraz z wszelkimi przejawami nacjonalizmu, kosmopolityzmu itp. negatywnych poglądów.

Aby osiągnąć zamierzone efekty ideowo-wychowawcze, duży nacisk położono na podniesienie rangi przedmiotów społeczno-politycznych, które - w systemie szkolenia ideowego uczelni - mają decydujący wpływ na kształtowanie ideowych, etycznych, pa-

triotycznych i internacjonalistycznych postaw słuchaczy oraz na przygotowanie absolwentów ASG WP do pełnienia funkcji wychowawców żołnierzy, działaczy społecznych i aktywnych bojowników o socjalizm.

Zarazem nadal popularyzowana jest i kontynuowana - sprawdzona w poprzednim okresie - praktyka pisania prac dyplomowych z zakresu pracy partyjno-politycznej. Chcemy jeszcze bardziej powiązać problematykę partyjno-polityczną z tematyką taktyczno-operacyjną. To jest zaletą prac ASG WP w stosunku do prac pisanych w WAP. Niemniej jednak zarysowały się podstawowe słabości szkolenia partyjnego i politycznego. Można do nich zaliczyć: niską frekwencję w niektórych grupach; słabą wymagalność kierowników grup i niewystarczające przygotowanie się do zajęć seminaryjnych i ćwiczeń. Źródłem tych słabości jest liberalizm niektórych komitetów POP w tej dziedzinie oraz brak dyscypliny partyjnej uczestników szkolenia. POP i nowo wybrany KP musi wydać zdecydowaną walkę i wyeliminować te słabości z praktyki życia uczelni.

Poważny wpływ na wzrost poziomu ideowego stanu osobowego akademii wywarła praca ideowo-polityczna POP, w których członkowie i kandydaci partii pod kierunkiem komitetów i grupowych partyjnych rzetelnie pracowali nad podniesieniem swego poziomu ideologicznego, o czym świadczy m.in. to, że:

- problematyce ideologicznej poświęcono w poszczególnych POP średnio 14-15 zebrań;

- zagadnienia VII Zjazdu, plenarnych posiedzeń KC PZPR itp. były nie tylko żywo omawiane, ale zarazem aktywizowały towarzyszy do przedstawiania konstruktywnych propozycji doskonalenia treści i form pracy w danej komórce organizacyjnej uczelni.

Poważną pomoc w pracy ideowo-wychowawczej instancji i organizacji partyjnych stanowiło również dalsze wdrażanie "Zasad etyki żołnierzy zawodowych LWP" oraz postanowienia "Ceremoniału wojkowego", które uwzględniano szeroko w procesie oddziaływania partyjnego na stan osobowy uczelni, a także aspekty ideowe Sali Tradycji ASG WP.

Wszelchnie rozwijany proces pogłębiania i upowszechniania światopoglądu komunistycznego w środowisku akademickim pozwalał wpływać na kształtowanie w świadomości kadry i pracowników cywilnych uczelni takich wartości, jak: trwałe postawy ideowo-moralne, patriotyzm ściśle zespolony z internacjonalizmem socjalistycznym, myślenie kategoriami państwa i narodu, wrażliwość społeczna, uczciwość, troska o dobro społeczne, odwaga w walce ze złem, zdyscyplinowanie, ofiarność, krytycyzm wobec siebie i innych, dbałość o honor własny, kolegów i całego środowiska akademickiego, poczucie godności osobistej itp.

Wszystkie instancje i organizacje partyjne realizowały w tym zakresie uchwały XVI Plenum /po VI Zjeździe/ i III Plenum /po VII Zjeździe/ mając na uwadze to, że socjalistyczne ideały i nor-

my moralne są siłą integrującą działania poszczególnych słuchaczy i pracowników oraz całych kolektywów akademickich, gdyż identyfikują dążenia i ambicje osobiste jednostek i kolektywów z ogólniejszymi celami, dążeniami i ambicjami narodowymi.

Sporo wysiłku włożono w pracę wychowawczą nad kształtowaniem u kadry i słuchaczy przekonania, że służba żołnierska - zgodnie z "Zasadami etyki zawodowej żołnierza Polski Ludowej" - to całkowite i w pełni świadome związanie swoich osobistych losów z losami Polski, to stała czujna i wciąż doskonała straż na żołnierskich posterunkach, to nieustanna gotowość do obrony najważniejszych i niepodzielnych wartości narodu - jego wolnego, niepodległego socjalistycznego bytu, nienaruszalności ojczystych granic oraz pokojowej, twórczej pracy.

Rezultatem partyjnego oddziaływania jest również organizowanie różnorodnych przedsięwzięć w podstawowych dziedzinach działalności akademii, a mianowicie: dydaktyczno-wychowawczej, naukowo-badawczej, gospodarczej i kadrowo-organizacyjnej.

Uchwały kolejnych posiedzeń KC PZPR wpłynęły mobilizująco na doskonalenie pracy w wyżej wyszczególnionych dziedzinach działalności naszej uczelni oraz na uzyskanie wyższych efektów w czasie ćwiczeń i zajęć ze słuchaczami, a także na znaczny wzrost poziomu jakościowego opracowań naukowych oraz prac dyplomowych, indywidualnych itp.

Swój udział we wzroście efektów jakościowych naszej pracy mają również ci kierownicy komórek organizacyjnych w akademii, którzy - kierując się uchwałami V i IX Plenum KC PZPR - potrafili aktywizować podległe im kolektywy do wykonywania zadań na najwyższym poziomie sprawności. Należą tu m.in. grupy partyjne Katedry Sztuki Operacyjnej, WRiArt, Taktyki Lotnictwa, ON, Zakładu WF i Oddziału Szkolenia.

Do wzrostu jakościowych efektów pracy w uczelni przyczynia się w niemałym stopniu ciągle intensyfikowany ruch przodownictwa i współzawodnictwa, który obejmuje swym zasięgiem coraz więcej osób wśród kadry, słuchaczy i pracowników cywilnych. Ruch ten, oparty na właściwych i prawidłowych zasadach oraz obejmujący coraz liczniejsze grupy naszego środowiska akademickiego, spełnia, co potwierdza się w naszej praktycznej działalności partyjnej i służbowej, dwa podstawowe zadania: 1 - stanowi poważny instrument społecznego oddziaływania na proces kształcenia i wychowania oraz szlachetną rywalizację; 2 - przygotowuje słuchaczy - przyszłych dowódców i pracowników sztabów - do praktycznej pracy nad rozwojem tej formy wyzwala-
nia najwyższych wartości ludzkich podczas pracy w jednostkach wojskowych, w których pełnić będą dalszą służbę wojskową.

Posiadamy liczne grono wyróżniających się naszych towarzyszy - ludzi dobrej roboty. Są oni w naszym środowisku dobrze znani i cieszą się pow-

szechnym szacunkiem. Szeroko propagujemy i popularyzujemy ich dorobek i osiągnięcia.

Ruch ten postępuje ciągle naprzód. Świadczą o tym następujące dane cyfrowe z 1977 roku. W roku tym nadano miano: "Zasłużony dla ASG WP" - 4; "Wzorowy nauczyciel akademicki" - 25; "Wzorowy pracownik ASG WP" - 14; "Wzorowy słuchacz ASG WP" - 19; "Wyróżniony absolwent" - 10; "Przodownik pracy socjalistycznej" - 15; "Przodująca katedra /zakład, wydział/" - 6; "Przodująca grupa szkoleniowa" - 2 /łącznie 87 mian "wzorowych" - indywidualnie i 8 - zespołowo/. Powyższe dane nie obejmują żołnierzy ZSW.

Zgodnie z uchwałami VII Zjazdu Partii i III Plenum KC PZPR wszystkie instancje i organizacje partyjne akademii dużą uwagę skupiały na kształtowaniu socjalistycznego sposobu życia w naszym środowisku.

W procesie partyjnego oddziaływania na środowisko naszej uczelni zwracano szczególną uwagę na fakt, iż na wartości materialne socjalistycznego sposobu i jakości życia nakładają się takie wartości społeczne, jak: poczucie społecznej sprawiedliwości i pewności jutra, duma z wszechstronnego rozwoju kraju, powszechny dostęp do nauki i kultury, rozwój opieki zdrowotnej oraz różnych form wypoczynku; silne więzi społeczne między ludźmi oraz takie wartości polityczne, jak: poczucie braterskich związków z narodami wspólnoty socjalistycznej,

świadomość bezpieczeństwa granic ojczyzny, przeświadczenie o doniosłości kierowniczej roli partii, a także określone wartości etyczne, pozwalające walczyć ze złem oraz wszechstronnie rozwijać osobowość człowieka zgodnie z zasadami moralności socjalistycznej.

Z kształtowaniem socjalistycznego sposobu życia łączono umocnienie i pogłębienie świadomej dyscypliny stanu osobowego akademii, doceniając to, że w warunkach budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego świadoma dyscyplina powinna być podniesiona do rangi zasady życia społecznego i politycznego, do godności cnoty ogólnospołecznej. Stan dyscypliny członków partii jest dobry, o czym świadczy fakt, iż w okresie sprawozdawczym udzielono im tylko 22 kary, co stanowi 1,8% ogółu członków partii.

W szerokim zakresie rozwijana była również w naszej uczelni kultura duchowa, moralna i umysłowa, kultura dowodzenia i pracy sztabowej, kultura współżycia w kolektywach oraz kultura zdrowotna i estetyczna. Organ partyjno-polityczny i wszystkie instancje, organizacje partyjne, Wydział Polityczny, Klub Oficerski i organizacje młodzieżowe wykonywały w tej dziedzinie różnorodne zadania zgodnie z "programem rozwoju kultury ASG WP", co wpłynęło na usprawnienie różnych sfer życia akademickiego, a zwłaszcza pracy ideowo-wychowawczej.

Z wszechstronnym rozwojem kultury wiążano kształtowanie socjalistycznych stosunków międzyludzkich we wszystkich środowiskach zawodowych akademii, gdyż "sprawa kultury - jak stwierdza członek Biura Politycznego KC PZPR, minister obrony narodowej, gen. armii tow. Wojciech Jaruzelski - to przede wszystkim kluczowy w armii socjalistycznej problem stosunków międzyludzkich. Nowa jakość tych stosunków w armii nowego typu wyraża się, z jednej strony, w klimacie wzajemnego szacunku, przyjaźni i życzliwości, koleżeństwa i solidarności, troski przełożonych o podwładnych, poważnego traktowania ich postaw, z drugiej zaś - stosunki te oznaczają wysoką, świadomą dyscyplinę, poczucie odpowiedzialności, obowiązkowości, ścisłe wykonywanie rozkazów".^{1/}

Przedmiotem naszej działalności partyjnej było również wychowanie obywatelskie stanu osobowego akademii, gdyż jak mówił I sekretarz KC PZPR tow. Edward Gierek na VII Zjeździe Partii "Myślenie kategoriami socjalistycznego budownictwa, kategoriami socjalistycznego państwa powinno stanowić nieodłączną cechę świadomości społecznej i kultury politycznej naszego narodu". W procesie wychowania obywatelskiego kadry i słuchaczy wykorzystywano także w szerokim zakresie materiały III Plenum KC PZPR.

x/ W. Jaruzelski, Istota klasowa i nowa rola armii w społeczeństwie socjalistycznym. "Problemy Pokoju i Socjalizmu", 1975, nr 7, s. 42.

Wiele uwagi poświęcono również problematyce partyjnego oddziaływania na rodziny żołnierzy zawodowych akademii, gdyż: "Rodzina i jej trwałość - jak stwierdzono w tezach KC PZPR na XXX-lecie PRL - stanowi istotny czynnik integracji socjalistycznego społeczeństwa. Będziemy umacniać rodzinę - tę podstawową komórkę społeczną, chroniąc ją jednocześnie przed negatywnymi wpływami ideologii burżuazyjnej".

Komitet Partyjny sprawował partyjne kierownictwo, doskonalił pracę ideowo-wychowawczą wśród młodzieży oraz organizacji społecznych działających na terenie akademii. Kierunki i sposoby doskonalenia tej pracy omawiano na posiedzeniach KP i egzekutywy z udziałem przedstawicieli organizacji młodzieżowych, związkowych, ORW i innych. Przedmiotem tych posiedzeń były plany szkolenia ideowego, problemy przodownictwa i współzawodnictwa w tych środowiskach oraz oceny wyników działalności ideowo-wychowawczej. Jednocześnie doświadczeni towarzysze - z ramienia KP - udzielali poszczególnym organizacjom wydatnej pomocy w tej dziedzinie działalności.

Mimo ciągłego intensyfikowania przez KP pracy ideowo-wychowawczej we wszystkich środowiskach Poligonu, nie uniknęliśmy pewnych - co prawda sporadycznych - przykrych wydarzeń, w tym oburzającego wybryku kilku wyrostków /synów oficerów/, którzy spalili flagi państwowe. Spotkało się to z powsze-

chnym potępieniem i skłoniło KP do rozszerzenia działalności ideowo-wychowawczej wśród młodzieży.

Zdaniem KP w przyszłości można w dziedzinie działalności ideowo-wychowawczej - prowadzonej również wśród młodzieży - jeszcze bardziej zaktywizować pracę funkcjonujących na naszym terenie takich organizacji społecznych, jak: ORW, ZZ, WKS "Kadra", komitety blokowe, Koło PTTK itp.

W celu zwiększenia skuteczności efektów pracy wychowawczej w akademii instancje i organizacje partyjne wytwarzały oraz powinny nadal utrzymywać na naszym terenie atmosferę powszechnej dezaprobaty oraz natychmiastowego i skutecznego reagowania na wszelkie zło, zwłaszcza wobec zdarzających się przypadków niewłaściwego zachowywania się w życiu osobistym i rodzinnym lub w miejscach publicznych, a szczególnie pod wpływem alkoholu, wobec podatności niektórych mieszkańców Poligonu na uleganie panikarskim i konsumpcyjnym nastrojom oraz plotkom, a także wobec przypadków naruszania tajemnicy służbowej, marnotrawstwa, partykularyzmu itp. negatywnych zjawisk.

Dużą rolę w zwalczaniu tych negatywnych zjawisk odegrała konsekwentnie rozwijana przez instancje i organizacje partyjne naszej uczelni pryncypialna krytyka i samokrytyka, którą traktujemy jako obowiązek i prawo wszystkich towarzyszy oraz wypróbowany oręż w pracy ideowo-wychowawczej.

x
x x

W pracy wewnątrzpartyjnej zrealizowane zostały wszystkie wymagania i zadania postawione przez XV Konferencję Partyjną. Kierując się uchwałą konferencji, Komitet Partyjny ASG WP do głównych czynników warunkujących pomyślne rozwiązywanie bieżących i perspektywicznych problemów rozległej działalności akademickiej zaliczył:

a/ kształtowanie we wszystkich organizacjach partyjnych, wśród wszystkich bez wyjątku członków partii wysokiej ideowości, świadomości zadań i obowiązków, dyscypliny służbowej i partyjnej oraz jedności działania ogniw służbowych i organów partyjno-politycznych;

b/ podnoszenie na wyższy poziom kierowniczej roli i znaczenia wszystkich akademickich POP i grup partyjnych w realizacji szeregu złożonych zadań zmierzających do nieprzerwanego unowocześniania procesu kształcenia i pracy naukowo-badawczej oraz wytwarzania partyjnej atmosfery pracy i właściwych stosunków międzyludzkich.

W pracy KP ASG WP i komitetów POP ściśle przestrzegano leninowskich zasad życia partyjnego i demokracji wewnątrzpartyjnej. Wyrażało się to zwłaszcza w przeprowadzaniu konsultacji społecznej przed podejmowaniem decyzji i uchwał oraz kolegialności pracy. Uznaliśmy też, że unowocześnienie procesu kształcenia, wymaga od wszystkich członków partii większej dojrzałości ideowo-politycznej, znajdującej wyraz przede wszystkim w aktywnym i bardziej operatywnym oraz skuteczniejszym działa-

niu. Niezmiernie pomocna w tym działaniu była dla Komitetu Partyjnego uczelni aktywna praca wszystkich bez wyjątku organizacji społecznych akademii, w szczególności bardzo konstruktywna i operatywna praca Zespołu Kontroli Społecznej i Komisji Wychowania Zdrowotnego. Ze wszech miar racjonalna działalność organizacji społecznych, przesycona dużym poczuciem odpowiedzialności społecznej i partyjnej, umożliwiała likwidowanie we właściwym czasie pojawiających się niedociągnięć i niedomagań w naszej rozległej i różnorodnej działalności.

Świadomi wagi i znaczenia zadań, jakie przed organizacjami partyjnymi postawiły VII Zjazd i kolejne plena KC PZPR oraz kierownictwo MON i ASG WP, staraliśmy się w członkach wszystkich POP i grupach partyjnych kształtować i utrzymywać zespół przymiotów intelektualnych i cech psychicznych, które powinien posiadać członek partii w naszym akademickim środowisku. Wymagaliśmy od nauczycieli akademickich - pracowników najstarszej i wiodącej wojskowej wyższej uczelni wierności komunistycznym ideałom, umiejętności marksistowskiej interpretacji zjawisk społeczno-politycznych, aktywności w praktycznej realizacji zadań partyjnych i służbowych oraz w zwalczaniu poglądów i postaw antysocjalistycznych, a także wrażliwości moralnej i kierowania się w codziennym życiu dobrem partii i ludowych sił zbrojnych. W pracy ideologicznej i partyjnym oddziaływaniu główny nacisk kładliśmy więc na to, aby każdy gruntownie rozumiał cele i zadania, do

których partia zmierza, oraz metody prowadzące do ich osiągnięcia, aby samodzielnie mógł orientować się w rozwoju społecznym i zajmować zgodnie z linią partii stanowisko wobec spraw dyskutowanych przez społeczeństwo. Sprawom tym poświęciliśmy dużo uwagi na zebraniach POP oraz podczas szkoleń partyjnych i politycznych nauczycieli akademickich, słuchaczy i pracowników cywilnych akademii.

Wnikliwej ocenie poddawaliśmy pracowitość i solidność w wykonywaniu zadań partyjnych i służbowych, umiejętność zespołowego działania, wytrwałość w osiąganiu celów, nowatorstwo, oszczędność i gospodarność. Zdecydowanie staraliśmy się przeciw - działać złej organizacji pracy i marnotrawstwu, w szerokim tego słowa znaczeniu. Nie akceptowaliśmy działań pozornych, nierzetelnej informacji, ukrywania błędów i niedociągnięć.

Egzekutywa komitetu partyjnego uczelni prowadziła w sposób planowy indywidualne rozmowy prawie ze wszystkimi członkami partii kadry kierowniczej akademii. W POP i grupach partyjnych przeprowadzono w każdym roku akademickim rozmowy indywidualne z ponad 1/3 stanu osobowego, które niekiedy nosiły charakter "grzecznościowy", mało krytyczny. Wyniki rozmów wywierały wpływ na kierunki działania partyjnego. Komitet Partyjny akademii podejmował odpowiednie decyzje oraz przekazywał instancjom służbowym różnych szczebli do rozpatrzenia zasadnicze wnioski, a komitetom POP - zalecenia usunięcia stwierdzonych braków i niedociągnięć, a tego

rodzaju działanie wyzwało aktywność u wszystkich członków partii, ożywiało i ukierunkowywało zebrania partyjne, których ogólny poziom wyraźnie się podniósł w minionej kadencji.

Mimo rozległych obowiązków partyjnych wynikających z szerokiego zakresu działania akademii, komitet partyjny uczelni zawsze z uwagą i troską zajmował się wewnętrznymi sprawami wszystkich akademickich POP i ich grup partyjnych, doskonaleniem metod kierowania pracą i oddziaływaniem partyjnym na wszystkich bez wyjątku członków partii, a szczególnie kadry kierowniczej akademii.

W minionej kadencji uczyniliśmy dalszy krok naprzód w załatwianiu słusznych wniosków zgłaszanych przez POP, grupy partyjne i poszczególnych członków partii. We wszystkich POP stwarzano właściwą atmosferę partyjną i odpowiednie warunki po temu, aby każdy członek partii mógł współdecydować o istotnych i węzłowych sprawach naszego życia i pracy - akademickiego działania.

W pełni sprawdziła się - stosowana w szerszym zakresie aniżeli w poprzednich latach - zasada konsultowania z POP i grupami partyjnymi najważniejszych spraw i zadań, jakie należało rozstrzygnąć i zrealizować w naszej uczelni. Metody konsultacji, dyskusowania każdej istotnej sprawy z aktywem i wszystkimi POP, a więc z zainteresowanymi środowiskami uczelni, w pełni zdały egzamin i pomogły w efektywnym rozwiązaniu spraw strukturalno-organizacyjnych akademii, w doskonaleniu organizacji pracy, unowocześnianiu procesu kształcenia i podwyższania

jakości pracy naukowo-badawczej na potrzeby akademii i wojsk.

Na podstawie uzyskanych doświadczeń stwierdziliśmy potrzebę dalszego upowszechniania właśnie takich form pracy, ponieważ umożliwiają one jak największej liczbie członków partii wypowiedzenie swej opinii i wyrażanie stanowiska wobec najważniejszych problemów naszego akademickiego życia i pracy. Jednocześnie konieczne jest tworzenie w dalszym ciągu sprzyjających warunków do szerokiego korzystania ze statutowego prawa do przeprowadzania na forum partyjnym, w POP, grupach partyjnych, komitetach i na naradach aktywny krytyki niewłaściwego stylu i metod pracy oraz wszelkich niekorzystnych zjawisk w naszej akademickiej działalności, a także krytyki ludzi ponoszących za nie odpowiedzialność.

Komitet Partyjny ASG WP w swoim działaniu stosował takie metody i formy, które zapewniały podporządkowanie całości pracy partyjnej potrzebom i zadaniom uczelni i w niczym nie naruszały zasady jednoosobowego dowodzenia, nie ograniczały inicjatywy zespołów służbowych i partyjnych oraz poszczególnych członków partii i zapewniały przestrzeganie właściwie pojętych zasad centralizmu i demokracji wewnątrzpartyjnej.

Życie dowiodło, że warunkiem skuteczności partyjnego i służbowego działania jest właściwie pojęta, odpowiednio ukształtowana i utrwalona serdeczna i twórcza atmosfera pracy wyzwalająca ludzką zarliwość i gotowość do największego wysiłku.

Stwierdziliśmy w naszej pracy, że taką atmosferę można zapewnić poprzez upowszechnianie zasad kultury dowodzenia i zarządzania oraz dynamizowanie procesów humanizacji stosunków międzyludzkich. Kulturę dowodzenia i zarządzania rozumieliśmy jako godny socjalistycznych sił zbrojnych stosunek człowieka do człowieka we wszystkich układach - pionowych i poziomych. Wychodząc z tego założenia nasze oddziaływanie partyjne organizowaliśmy tak, aby szefowie i kierownicy określonych akademickich ogniw zapewniali w podległych im zespołach właściwą atmosferę, wzajemne zrozumienie konieczności realizacji stojących przed nami zadań. Oznacza to, że kultura dowodzenia i zarządzania to również sprawiedliwe traktowanie podwładnych rozumiane jako wcielenie w życie obowiązującej w naszym ustroju zasady, "każdemu według jego pracy". W praktyce oznacza to, że poszczególne instancje partyjne powinny dostrzegać zarówno tych, którzy osiągają najlepsze rezultaty, wznosząc się ponad przeciętność, jak i tych średnich i tych ledwie nadążających oraz odpowiednio ich nagradzać lub wyrażać im uznanie, a jeśli zachodzi konieczność - ganić ich, a nawet karać. Takie bowiem autentycznie socjalistyczne stosunki międzyludzkie przyspieszają postęp, wyzwalają ludzką energię i przyczyniają się do szybszego osiągnięcia zamierzonego efektu. Są one jednym z głównym spoiw kolektywów, środkiem kształtowania żołnierskiego koleżeństwa, umiejętności wzajemnego pomagania sobie oraz pokonywania ludzkich ułomności.

W stosunkach międzyludzkich obserwujemy jeszcze, niestety, pewne deformacje. Nie potrafiliśmy do końca wyeliminować przejawów bezduszości wobec podwładnych, autokratyzmu i dyrygowania ludźmi. Przy stawianiu zadań nie zawsze uwzględniamy osobiste możliwości i potrzeby podwładnych. Sprawy te kładą cienie na współżycie w zespołach, są przyczyną zbędnych nieporozumień i niepotrzebnych interwencji. Stąd też partyjne działanie na rzecz humanizacji stosunków międzyludzkich, rozumiane jako uwalnianie i oczyszczanie z elementów deformujących, należy nadal uważać za bardzo ważne. Trzeba przy tym zdawać sobie sprawę z tego, że do akademii są przyjmowani ludzie urodzeni i wychowani w Socjalistycznej Polsce, ludzie o wyższym przygotowaniu ogólnym i zawodowym. Można więc od nich wymagać wysokiej kultury osobistej.

Wiele rzeczy i zjawisk dotyczących stosunków między ludźmi, które kiedyś były uważane za pozytywne, dziś traci na wartości, nie odpowiada nowym jakościom naszych sił zbrojnych, a także zapoczątkowanemu w naszej uczelni unowocześnianiu procesu wychowania i kształcenia oraz doskonalenia organizacji pracy.

Nie zawsze w okresie sprawozdawczym we wszystkich komórkach organizacyjnych naszej uczelni stosunki międzyludzkie układały się pomyślnie. Dochodziło do ostrych napięć między przełożonymi i podwładnymi. Jaskrawym tego przykładem może być kolektyw katedry Organizacji i Mobilizacji, gdzie przez pewien czas zespół był podzielony na dwie,

a nawet trzy antagonistyczne grupy. Przyczynę tego stanu rzeczy stanowiły: brak wzajemnego zrozumienia, nieszczerłość, wygórowane ambicje, a przede wszystkim niezdolność do pryncypialnego działania zarówno przełożonych tej katedry, jak i organizacji partyjnej. Na zebraniach grupy partyjnej katedry nie dokonywano w porę krytyki zjawisk szkodliwych dla całości kolektywu, dominowała obawa przed mogącymi nastąpić szykanami po linii służbowej. Największym złem jednak było tajenie przez długi okres istniejącego stanu rzeczy. Interwencja Komitetu Partyjnego ASG WP, w punkcie kulminacyjnym konfliktu, doprowadziła do uzdrowienia stosunków. Przypadki nieliczenia się z ludźmi, nadużywania "władzy", fałszu i zakłamania, choć nie w tak jaskrawej formie, miały miejsce i w innych komórkach organizacyjnych akademii. Wszystkim nieprawidłowościom naszego życia społecznego, naruszaniu przepisów regulaminów wojskowych i etyki żołnierzy zawodowych LWP należy przeciwstawić się w sposób zdecydowany zarówno w działalności służbowej, jak i partyjnej.

Dokonywana przez Komitet Partyjny uczelni dwa razy w roku wnikliwa analiza i ocena stanu dyscypliny służbowej i partyjnej pozwalała ujawnić źródła i przyczyny niedociągnięć, a także bardzo często zapobiegać poważniejszym wykroczeniom dyscyplinarnym. Wyniki dokonywanych analiz i ocen stanu dyscypliny były uogólniane i upowszechniane.

Realizowane w szerokim zakresie partyjne oddziaływanie profilaktyczne nie pozwoliło nam jed-

nak wyeliminować całkowicie wypadków nadzwyczaj -
nych i niektórych poważniejszych wykroczeń dyscy-
plinarnych, szczególnie rażące naruszenia dyscy-
pliny, nadużycie alkoholu przez słuchaczy mające
miejsce w okresie obrad VII Zjazdu Partii i II Kra-
jowej Konferencji Partyjnej, wypadki w kompanii
samochodowej, zagubienia dokumentów itp.

W okresie sprawozdawczym organizacje partyjne
ukarały 11 towarzyszy, KP - 8, a KKPWP - 1 towa-
rzysz, co stanowi średnio rocznie 0,01% ogółu
członków partii.

Wszystkie występujące niedociągnięcia wynika-
ją z niedoceniań przez niektórych członków par-
tii, zwłaszcza odpowiedzialnych za kontrolę, zna-
czenia działania profilaktycznego. Wyczulenie wszy-
stkich członków partii, instancji partyjnych i
przełożonych na pewne systematycznie powtarzające
się wykroczenia daje dobre rezultaty. Na przykład
dzięki systematycznemu przeprowadzaniu kontroli
oraz działaniu profilaktycznemu przełożonych i or-
ganizacji partyjnych w ostatnim roku kadencji ko-
mitetu, znacznie zmniejszyła się liczba zagubio-
nych dokumentów niejawnych.

Musimy bardziej konsekwentnie analizować na
zebraniach partyjnych wszelkie przejawy zła i prze-
ciwdziałać ich powstawaniu.

Tylko profilaktyczne działanie organizacji
partyjnych i przełożonych może zdecydowanie wpły-
nąć na jeszcze większe zmniejszenie się liczby
wykroczeń dyscyplinarnych i wypadków nadzwyczaj-
nych.

Należy przy tym stwierdzić, że mimo tych nie-licznych komórek organizacyjnych ASG WP, gdzie mają miejsce przypadki naruszenia dyscypliny, porządku publicznego i etyki LWP, wzmocniła się jedność, spójność i siła oddziaływania kolektywów żołnierskich. Umacnia się zdrowa, koleżeńska atmosfera umożliwiająca skuteczną realizację na postępowanie niezgodne z zasadami honoru i godności żołnierskiej.

Na podstawie dokonanych okresowych analiz i ocen stwierdzić należy, że stan moralno-polityczny środowiska akademickiego jest dobry. Wykładnikiem tej oceny jest wysoka jakość wykonywanych zadań służbowych, bardzo dobre wyniki uzyskiwane w procesie szkolenia, a także podczas kontroli pracy partyjno-politycznej w uczelni przez komisję GZP WP w dniach 17-22.10.1977 r., która to komisja oceniła naszą pracę wyżej jak dobrze, duże zaangażowanie w pracę partyjną i społeczną, a także systematyczne podnoszenie poziomu dyscypliny.

"Przynależność do partii - mówił I sekretarz KC PZPR tow. E. Gierek - to nie przywilej, lecz branie szczególnej odpowiedzialności za socjalistyczną Polskę, za jej sprawy, za swoją dla niej pracę. Członkostwo partii zobowiązuje do ideowości i dyscypliny, do przodowania w pracy na swoim odcinku, do rzetelnego stosunku wobec współtowarzyszy i całego kolektywu, do moralnego postępowania w życiu osobistym, do popierania tego, co słuszne i dobre, a zwalczania tego, co złe i fałszywe. Takiej postawy partia ma prawo i musi wymagać od każdego, kto do niej należy. Mają prawo oczekiwać i

wymagać jej od członka partii bezpartyjni towarzysze pracy i współmieszkańcy. Wraz z partią mają oni również prawo zabierania głosu, gdy jest inaczej, gdy ta odpowiedzialność i wzięte na siebie dobrowolnie zobowiązania nie są wypełniane".

Słowa te przyjęliśmy i w dalszym ciągu musimy traktować jako zasadnicze wytyczne naszego partyjnego działania oraz kryterium oceny działalności POP, grup partyjnych i poszczególnych członków partii, jako wytyczne naszego działania zgodne z postanowieniami II Krajowej Konferencji PZPR.

Dużo więc uwagi przywiązywać nadal trzeba do stałego doskonalenia jakości pracy POP i grup partyjnych, wyrabiania pryncypialnego partyjnego podejścia do każdego problemu, do każdej, nawet drobnej sprawy naszego akademickiego życia partyjno-politycznego oraz służbowej działalności. Dążenie do doskonalenia stanowi stały proces. Od poziomu poszczególnych członków partii, od ich cech osobistych zależy jakość działania całej naszej akademickiej organizacji partyjnej.

Jeszcze więcej uwagi poświęcić musimy zebraniom partyjnym, które stanowią główne forum dyskusji, kształtowania się opinii i rozwoju krytyki. Stanowią także miejsce, gdzie dokonuje się ocen postaw członka partii i działalności całej organizacji partyjnej. Na naszych zebraniach muszą się splatać ze sobą ściśle dwie funkcje: ideowo-wychowawcza i organizatorsko-kontrolna. Prawidłowo przygotowane i przebiegające zebranie sprzyja kształ-

towaniu i ugruntowywaniu partyjnych postaw, pobudza członków organizacji do jak najlepszego wykonywania naszych akademickich zadań, daje możliwość wywierania wpływu na całokształt działalności organizacji partyjnych i całej naszej uczelni. Jest miejscem wymiany doświadczeń, wyjaśnienia wątpliwości, prostowania błędnych sądów, wysuwania wniosków i postulatów. Istota demokracji wewnątrzpartyjnej sprawia, że na zebraniu partyjnym każdy ma prawo i obowiązek poruszyć każdą sprawę, którą uważa za ważną, a obecni na nim towarzysze mają partyjny obowiązek wysłuchać i zająć wobec niej stanowisko. Traci też swą moc służbowa, hierarchiczna zależność towarzysza od towarzysza. W praktycznej działalności pieczołowite przestrzeganie zasad demokracji wywiera decydujący wpływ na umacnianie POP, pogłębia wśród wszystkich jej członków poczucie osobistej odpowiedzialności za to, co robi cały partyjny kolektyw, sprawia, że powszechnym zjawiskiem staje się aktywność zebrań partyjnych, wyrażająca się przedstawianiem cennych inicjatyw oraz wnikliwych krytycznych uwag.

Przeprowadzone kontrole całokształtu działalności partyjnej we wszystkich POP wykazały, że w większości organizacji nastąpiło dalsze doskonalenie form i metod pracy. Zmianie na lepsze uległ styl pracy wewnątrzpartyjnej. Wzrosła aktywność na zebraniach, towarzysze wyraźniej widzą występujące niedomagania, śmielej wysuwają konstruktywne wnioski. Na zebraniach omawiane są problemy ideologi-

czne, dydaktyczno-wychowawcze i naukowo-badawcze, zagadnienia dotyczące oszczędności i poszanowania mienia społecznego, a nader często warunków socjalno-bytowych. Są to pozytywne zjawiska. Budzić może niejednokrotnie wątpliwości i zastrzeżenia fakt realizacji wniosków i postulatów, które rzadko są załatwiane - nawet gdy to jest możliwe - na niższych szczeblach, przez osoby kompetentne i odpowiedzialne. Wszystkie niemal wnioski i postulaty kieruje się do załatwienia przez wyższe instancje partyjne. Zapomina się o regulaminowych obowiązkach przełożonych, którzy w trosce o podwładnych winni dążyć do załatwienia ich spraw w trybie służbowym. Praktyka tego typu wpływa destruktywnie na aktywność i zaangażowanie. Powoduje rozgoryczenie i niewiarę w możliwość załatwienia słusznych spraw.

Mają miejsce, choć sporadycznie, przypadki niewłaściwego przygotowania zebrań partyjnych. Nie ma na takich zebraniach twórczej dyskusji, nie podejmuje się też żadnej uchwały i nie precyzuje wniosków dotyczących działalności danej organizacji partyjnej. Zebrania tego typu nie spełniają funkcji wychowawczej i nie są szkołą wychowania partyjnego.

Doskonalenie pracy wewnątrzpartyjnej, podnoszenie autorytetu organizacji partyjnych przez zwiększanie wymagań wobec członków partii, inicjowanie przodownictwa i współzawodnictwa, szczególnie wśród członków partii, było jednym z naczelných

zadań pracy komitetu partyjnego uczelni w minionej kadencji. Aby osiągnąć ten cel, między innymi, zaostrzyliśmy kryteria przyjmowania do partii. Usankcjonowaliśmy i umocniliśmy stosowaną już w praktyce zasadę zasięgania opinii /w szerokim tego słowa znaczeniu/, o kandydacie wśród jego towarzyszy służby i pracy oraz w miejscu zamieszkania. Wyższą rangę nadaliśmy aktowi przyjmowania do partii. Na POP nałożono obowiązek zlecania kandydatom konkretnych zadań i poleceń partyjnych, wdrażania ich do powinności członkowskich, sprawdzania w działaniu ich postawy politycznej oraz etyczno-moralnej. Większą odpowiedzialność nałożono na tych, którzy wystawiają kandydatowi opinię polecającą.

Zwiększone wymagania wobec kandydatów partii nie obniżyły tempa wzrostu szeregów naszej akademickiej organizacji partyjnej, która od szeregu lat liczy nieco ponad 1200 członków i kandydatów. W ciągu roku przychodzi i odchodzi około 500 towarzyszy. Średnio rocznie przyjmowano do partii 12 członków i 16 kandydatów. W tym samym czasie średnio rocznie wydalano i skreślano około 6 towarzyszy. W przeważającej większości byli to żołnierze służby zasadniczej i pracownicy cywilni. Te dwie organizacje partyjne miały i mają największy problem z pozyskiwaniem najbardziej wartościowych ludzi w szeregi partii.

Stan upartyjnięcia w poszczególnych latach i grupach osobowych kształtował się następująco /średnio/: oficerów - 98%; chorążych - 80%; pod-

oficerów zawodowych - 50%, żołnierzy służby zasadniczej - 7% i pracowników cywilnych - 7%.

Stan upartyjnienia w całej uczelni wynosi średnio około 60%.

Skład socjalny naszej akademickiej organizacji aktualnie przedstawia się następująco: na ogólną liczbę 1235 członków i kandydatów partii 570 jest pochodzenia robotniczego /51%/, 385 pochodzenia chłopskiego /27%/, 276 pochodzenia inteligentnego /21,6%/ i 7 innego pochodzenia /0,6%/.

Z przytoczonych powyżej danych wynika, że stan upartyjnienia zarówno kadry, jak i słuchaczy jest wysoki. Wśród nauczycieli akademickich oraz słuchaczy II i III kursu upartyjnienie wynosi prawie 100% stanu osobowego. Na pierwszych kursach słuchaczy praca nad powiększeniem szeregów partyjnych przebiega prawidłowo. Wyraźnie niski stan upartyjnienia występuje wśród pracowników cywilnych i żołnierzy służby zasadniczej. Nie może zadowalać także stan upartyjnienia wśród podoficerów zawodowych.

Sę ogniwa służbowe, gdzie nie ma członka lub kandydata partii. Dla przykładu na 21 drużyn w 15 nie ma członka lub kandydata partii, a na 9 plutonów, aż w 4.

Komitet partyjny akademii kilkakrotnie analizował działalność organizacji partyjnych w zakresie powiększenia szeregów partyjnych, traktując tę sprawę jako jedno z ważniejszych zadań w pracy wewnątrzpartyjnej. Stwierdzono, że znaczne rezerwy

kandydatów do partii tkwią nadal w pododdziałach obsługi, wśród pracowników cywilnych, a także w Instytucie Dowodzenia. Ukierunkowywano pracę tych komitetów POP, w których występują największe rezerwy kandydatów partii. Znaczne osiągnięcia w tym względzie uzyskała POP Instytutu Dowodzenia, która w okresie ostatnich trzech lat przyjęła w swe szeregi 13 nowych członków partii i 9 kandydatów. Sukcesami w tej dziedzinie nie mogą się poszczycić POP pracowników cywilnych i pododdziałów obsługi. POP pracowników cywilnych nie zdołała wypracować efektywnych form i metod działania, które umożliwiłyby pozyskiwanie wartościowych pracowników w różnych komórkach ASG WP. Styl i metody pracy wewnątrz tej organizacji partyjnej, pewne autokratyczne metody działania niektórych doświadczonych członków komitetu POP nie wpływały zachęcająco na pozyskiwanie nowych członków. Nowy komitet POP pracowników cywilnych, zgodnie z zaleceniami Komitetu ASG WP przygotował należycie długofalowy plan swej działalności w zakresie powiększania szeregów partyjnych. Należy w związku z tym oczekiwać znacznej poprawy w tym zakresie.

Pewne przedsięwzięcia organizacyjne, związane ze zmianą struktury organizacyjnej naszej akademickiej organizacji partyjnej, pozwalają przypuszczać, że zwiększy się procent upartyjnięcia w pododdziałach obsługi.

W okresie minionej kadencji Komitetu Partyjnego ASG WP wydatnie poprawiły się metody i styl pra-

cy z kandydatami partii. Chociaż i na tym polu jest jeszcze wiele do zrobienia. Nie wszyscy kandydaci partii są otoczeni właściwą opieką ze strony władz POP, nierzadkie są jeszcze wypadki traktowania kandydatów jak dojrzałych członków partii. Zapomina się o tym, że kandydatom należy przydziałać systematycznie zadania i polecenia partyjne, a zwłaszcza zadania o charakterze ideologicznym, które zapewniłyby wyższy poziom wyrobienia partyjnego.

Z satysfakcją należy stwierdzić, że niemal we wszystkich przypadkach przyjmowania kandydatów do partii obserwuje się należyte ich przygotowania. Większość przyjmowanych to ludzie przodujący w pracy i nauce, wyrobieni pod względem obywatelskim i ideologicznym.

Bardzo ważnym przedsięwzięciem Komitetu Partyjnego ASG WP w końcowych miesiącach kadencji było sprawowanie kierownictwa partyjnego nad przebiegiem kampanii sprawozdawczo-wyborczej w grupach partyjnych i w POP. Kampania sprawozdawczo-wyborcza, którą prowadziliśmy w ostatnim kwartale ubiegłego roku, zbiegła się z intensywną realizacją uchwał III, V, VII i IX Plenum KC PZPR oraz przygotowywaniem się partii do II Krajowej Konferencji Partyjnej.

Nasza kampania sprawozdawczo-wyborcza zbiegła się również z procesami związanymi z przechodzeniem akademii na nową strukturę organizacyjną oraz modyfikację programów nauczania słuchaczy.

Główną treścią ostatniej akcji sprawozdawczo-wyborczej, prowadzonej w dwóch etapach, z uwagi na reorganizację struktury akademickiej organizacji partyjnej, wynikającej z konieczności dostosowania jej do nowej organizacji uczelni, było:

- dynamizowanie pracy ideowo-wychowawczej i polityczno-organizacyjnej podstawowych organizacji partyjnych i grup oraz środowisk, w których one działają;
- potęgowanie zaangażowania członków i kandydatów partii w realizację zadań naukowo-badawczych, dydaktycznych i socjalno-gospodarczych;
- dokonanie rzeczowego i wnikliwego bilansu realizacji zadań postawionych przed siłami zbrojnymi i akademią przez VII Zjazd i plenarne posiedzenia Komitetu Centralnego PZPR oraz zadań wynikających z XV Konferencji Partyjnej uczelni i uchwał zebrań POP;
- wytyczenie programu działania na następną kadencję pod kątem maksymalnego zespalania wysiłków członków i kandydatów partii na realizacji zadań, jakie zostały postawione przed akademią na lata 1978-1979.

Komitet Partyjny ASG WP, przygotowując i prowadząc kampanię sprawozdawczo-wyborczą, zgodnie z ogólnymi zaleceniami opracował plan przebiegu kampanii, który obejmował takie zagadnienia, jak:

- merytoryczne i metodyczne przygotowanie szerokiego aktywu partyjnego do organizowania i prowadzenia zebrań sprawozdawczych oraz sprawozdawczo-wyborczych POP;

- udzielanie wszechstronnej pomocy komitetowi podstawowych organizacji partyjnych w opracowaniu referatów sprawozdawczych i programów działania na lata 1978-1979;
- udzielanie pomocy w doborze kandydatów na grupowych partyjnych i członków komitetów POP, zwłaszcza w nowo utworzonych ogniwach partyjnych, odpowiednio do nowej struktury organizacyjnej uczelni.

Zgodnie z ustaleniami Komitetu Partyjnego w referatach sprawozdawczych komitetów podstawowych organizacji partyjnych należało dokonać oceny działalności ideowo-wychowawczej w organizacjach partyjnych oraz skuteczności jej oddziaływania na podstawy członków i kandydatów PZPR, a także bezpartyjnych, ocenić partyjną działalność na rzecz doskonalenia procesu dydaktyczno-wychowawczego i naukowo-badawczego oraz doskonalenia pracy ogniw zabezpieczających.

Komitety miały również dokonać oceny dyscypliny członków partii oraz ich oddziaływania na rzecz umacniania socjalistycznych stosunków międzyludzkich w środowiskach, w których pracują, a także pracy w zakresie umacniania organizacji partyjnych, rozwoju ich szeregów, stylu działania i aktywności poszczególnych członków partii, rozwoju krytyki i jej wpływu na tworzenie bezkompromisowego stosunku do ujemnych zjawisk zarówno w życiu i pracy zespołów, jak i pojedynczych ludzi.

Przedstawione wyżej ustalenia i zalecenia zo-

stały w zasadzie wcielone w życie we wszystkich grupach i POP. Zdarzały się sporadyczne przypadki formalnego i powierzchownego ujęcia problemu, co wyrażało się głównie w tym, że w referatach wyliczano sukcesy i porażki bez ich głębszej analizy.

Kampania sprawozdawczo-wyborcza ożywiła znacznie działalność naszej akademickiej organizacji partyjnej. Zarówno w referatach, jak i podczas dyskusji wysunięto szereg propozycji usprawnienia procesu naukowo-dydaktycznego w uczelni, pracy ideowo-wychowawczej i wewnątrzpartyjnej. Ważnym zagadnieniem, dominującym niemal we wszystkich organizacjach partyjnych, było umacnianie stanu moralno-politycznego, dyscypliny i porządku wojskowego wśród kadry, słuchaczy i żołnierzy zasadniczej służby wojskowej.

W dyskusji na zebraniach sprawozdawczo-wyborczych dominowały także sprawy związane ze szkoleniem politycznym, ruchem przodownictwa i współzawodnictwa, a także kształtowaniem socjalistycznych stosunków międzyludzkich. Podkreślano ideowo-wychowawcze znaczenie tej działalności oraz potrzebę jeszcze szerszego zaangażowania partyjnego we wszystkich komórkach organizacyjnych ASG WP.

Wielu towarzyszy w swoich wystąpieniach zastanawiało się nad wnioskami płynącymi z nowej struktury organizacyjnej dla ulepszenia partyjnego działania grup i podstawowych organizacji partyjnych, a zwłaszcza wypracowania optymalnego modelu współpracy grupy partyjnej słuchaczy z grupą partyjną

kadry tej samej katedry. Ma to bowiem kapitalne znaczenie w obecnym układzie organizacyjnym, gdzie słuchacze są formalnie odłączeni od katedry danego rodzaju wojsk. Model taki należy opracować jak najszybciej aby nie dopuścić do ewentualnej dezintegracji wspomnianych wyżej środowisk akademickich.

Krytycznej ocenie poddano również bieżące kłopoty utrudniające pracę i życie kadry, słuchaczy i pracowników cywilnych. Są to trudności zarówno natury organizacyjnej, jak też socjalno-bytowej, jak np.:

- dojazd do pracy z Warszawy;
- zbyt mała liczba lekarzy na dyżurze popołudniowym, co utrudnia słuchaczom uzyskanie pomocy lekarskiej;
- brak wody, rzadko zmieniana bielizna i nieczynne prysznice w internatach;
- brak właściwego sprzętu sportowego, który potrzebny jest na zajęciach WF.

Zdarzały się /bardzo sporadycznie/ przypadki krytykowania nie popartego konkretnymi faktami, nie wnoszące nic nowego do naszej pracy, a nawet dezorganizujące ją.

W trakcie całej kampanii sprawozdawczo-wyborczej komitety rozwinęły ożywioną działalność ideowo-wychowawczą i organizatorską, co wytworzyło sprzyjającą atmosferę dla twórczego i konstruktywnego zaangażowania się członków i kandydatów partii w przygotowanie i przeprowadzenie zebrań partyjnych.

Ta dobra atmosfera sprzyjała krytyce braków i niedociągnięć, jakie wystąpiły w POP oraz w pracy komitetów.

W przeważającej części POP zarówno w referatach, jak i dyskusjach wysoko oceniano propagatorską i kierowniczą pracę Komitetu Partyjnego uczelni, a zwłaszcza codzienny roboczy kontakt sekretarza KP z sekretarzami podstawowych organizacji partyjnych i grupowymi.

Kampania sprawozdawczo-wyborcza oraz jej przebieg potwierdziły w pełni prawidłowość działalności naszej akademickiej organizacji partyjnej i jej jednolitego organu partyjno-politycznego.

Charakteryzując i oceniając pracę wewnątrzpartyjną, godzi się w tym miejscu podkreślić, że jeśli chodzi o stronę organizacyjną, to działalność komitetu partyjnego uczelni w pełni zdała egzamin. Wyłonione na początku kadencji trzy zespoły komitetu, a mianowicie:

- 1/ zespół do spraw inicjowania i oceny pracy ideologicznej i wewnątrzpartyjnej z przewodniczącym tow. Zb. Szuflitą;
- 2/ zespół do spraw inicjowania i oceny partyjnej działalności na odcinku dydaktyczno-wychowawczym i naukowo-badawczym z przewodniczącym tow. Zbigniewem Jurewiczem;
- 3/ zespół do spraw inicjowania i oceny partyjnej działalności na odcinku socjalnym i gospodarczo-bytowym z przewodniczącym tow. Henrykiem Sobkiewiczem

zdołały operatywnie oddziaływać na wszystkie dziedziny działalności naszej uczelni. W pracach poszczególnych zespołów problemowych komitetu uczestniczył także szeroki aktyw partyjny reprezentujący wszystkie akademickie POP. Miało to miejsce szczególnie w wypadku realizacji najważniejszych zamierzeń i zadań naszej partyjnej działalności.

Komitet Partyjny ASG WP odbywał swoje plenarne posiedzenia raz na dwa miesiące, natomiast Egzekutywa Komitetu dwa razy na miesiąc. Z uwagi jednak na bogactwo i złożoność problemów, w końcowej fazie kadencji, komitet uznał za celowe odbywanie swoich posiedzeń raz na miesiąc, a egzekutywa niekiedy i 3 razy.

Niezależnie od posiedzeń Komitetu i Egzekutywy, odbywały swoje robocze posiedzenia zespoły problemowe Komitetu Partyjnego ASG WP. Tematem posiedzeń Komitetu Partyjnego uczelni były problemy i sprawy wymagające kolegialnego rozpatrzenia i podjęcia przez cały skład komitetu odpowiednich decyzji.

W okresie swej kadencji KP uczelni odbył 23 posiedzenia plenarne, przeprowadził 45 posiedzeń instruktażowych z sekretarzami POP, 16 narad aktywu partyjnego, 18 narad środowiskowych. Egzekutywa zbierała się 73 razy.

- W ramach pracy KP i egzekutywy rozpatrywano:
- zagadnienia pracy ideologicznej i ideowo-wychowawczej - na 33 posiedzeniach;
 - zagadnienia działalności organizacji partyjnych

i członków partii na odcinku pracy naukowo-badawczej i szkoleniowej na 12 posiedzeniach oraz łączonych w inną problematykę;

- zagadnienia stanu dyscypliny - na 7 posiedzeniach;
- problemy gospodarcze i socjalno-bytowe - na 7 posiedzeniach;
- sprawy personalne i rozmowy partyjne - na 71 posiedzeniach;
- sprawy organizacyjno-partyjne - na 61 posiedzeniach;
- przyjęcia do partii - na 98 posiedzeniach;
- naruszenie norm etycznych - na 4 posiedzeniach;
- zatarcie kar partyjnych - na 17 posiedzeniach.

Egzekutywa komitetu w składzie: tow.tow.:

St. Bartuszek, Zb. Szuflika, H. Sobkiewicz, D. Kaźmierowski i Wł. Siemaszkiewicz rozwijała pracę organizacyjną w okresie międzyplenarnymi posiedzeniami komitetu. Na posiedzeniach egzekutywy rozpartywano problemy związane z życiem i działalnością partyjną oraz służbową ASG WP. Do najważniejszych należy zaliczyć: ustalanie projektów planów miesięcznych i okresowych Komitetu Partyjnego, dokonywanie wstępnych ocen materiałów i spraw przygotowywanych na plenarne posiedzenia komitetu, omawianie sposobów i form realizacji bieżących uchwał i zaleceń komitetu, przyjmowanie sprawozdań z wykonywanych kontroli przez wyznaczone zespoły, prowadzenie rozmów indywidualnych z 1/3 członków kierowniczej kadry ASG WP i sekretarzy POP, prowadzenie rozmów pokontrolnych z komitetami POP i do-

konywanie ocen partyjnych, rozpatrywanie wszystkich spraw personalnych oraz spraw wymagających interwencji Komitetu ASG WP.

Poza tym Egzekutywa Komitetu PZPR ASG WP organizowała i przeprowadzała spotkania z komitetami POP, na których dokonywano oceny pracy partyjnej poszczególnych komitetów oraz wytyczano zadania dalszego usprawniania metod i stylu pracy partyjnej. Organizowała i przeprowadzała odprawy instruktażowe z wykładowcami WUML, spotkania z akademickim Zarządem ZSMP celem wspólnego omawiania zadań dla tej organizacji, spotkania z Radą Zakładową Zw. Zaw., na których omawiano formy i metody prowadzenia pracy ideowo-wychowawczej wśród pracowników cywilnych, umacniania dyscypliny pracy, przestrzegania zasad BHP, polepszania warunków socjalno-bytowych itp. Organizowała narady gospodarcze i inspirowała działalność ogniw zabezpieczenia ASG WP i komisji społecznych zajmujących się warunkami socjalno-bytowymi naszej akademickiej społeczności.

Powyższe dane świadczą o roli instancji partyjnych w naszym środowisku, dużym zaufaniu do nich zarówno członków partii, jak i bezpartyjnych, równocześnie zaś - o dużej dawce formalizmu w załatwianiu spraw ludzkich przez niektóre kompetentne ognia naszej uczelni.

Należy stwierdzić, że zarówno formy pracy, jak i zaangażowanie sekretarza i egzekutywy komitetu dały pozytywne rezultaty na odcinku umacnia-

nia organizatorskiej funkcji instancji partyjnych i usprawniania stylu działalności partyjnej, służbowej i społecznej prowadzonej na naszym terenie.

Praca zespołów problemowych zasługuje ze wszech miar na uznanie. Nie ograniczała się ona li tylko do realizacji zamierzeń planowych. Każdy zespół podejmował pracę badawczą na wybranym odcinku swej działalności, analizował i oceniał sytuację, przedstawiając na posiedzeniach egzekutywy lub komitetu inspirujące wnioski dotyczące form, metod i sposobu działania partyjnego. Przyczyniło się to wszystko do sprawnego realizowania planów zamierzeń Komitetu Partyjnego uczelni.

Niezależnie od zadań w ramach poszczególnych zespołów, wszyscy członkowie komitetu, wzorem lat ubiegłych, otrzymali polecenia współdziałania z komitetami POP i przekazywania im niezbędnych informacji dotyczących pracy Komitetu Partyjnego ASG WP oraz zakresu działalności wyższych instancji partyjnych i służbowych, jak też udzielania komitetom pomocy w rozwiązywaniu wszystkich ważniejszych problemów.

Na skutek zmiany struktury organizacyjnej uczelni zaszła konieczność dostosowania struktury akademickiej organizacji partyjnej, która jest obecnie następująca:

- dwie POP pozawydziałowe nauczycieli akademickich;
- osiem POP na wydziale wojsk lądowych, w tym dwie POP nauczycieli akademickich;

- cztery POP na wydziale wojsk OPK i lotnictwa, w tym jedna organizacja nauczycieli akademickich;
- jedna POP w Instytucie Dowodzenia;
- jedna POP ogniw zabezpieczenia i pododdziałów obsługi;
- jedna POP pracowników cywilnych.

Stan liczebny poszczególnych POP jest zróżnicowany i wynosi od kilkudziesięciu do ponad 100 towarzyszy. Komitet PZPR ASG WP nie traktuje nowej struktury organizacyjnej za w pełni idealną i ostateczną. Praca i działalność wszystkich POP w następnej kadencji powinna być wszechstronnie analizowana i oceniana, wnioski zaś uwzględniane w praktycznej działalności. Może się okazać, że dla doskonalenia form współpracy Komitetu Partyjnego uczelni z POP zajdzie konieczność dokonania większych lub mniejszych zmian organizacyjnych.

Oceniając całokształt pracy wewnątrzpartyjnej stwierdza się, że przyjęty styl, zakres i metody działalności Komitetu Partyjnego akademii oraz komitetów POP były słuszne, odpowiadały aktualnym wymaganiom życia partyjnego związanym z realizacją zadań postawionych przed uczelnią przez kierownictwo MON, GZP WP i komendę ASG WP.

Jednocześnie ustępujący Komitet Partyjny uczelni uważa za celowe zwrócenie większej uwagi w pracy organizacyjnej na:

- 1/ zwiększanie rangi podstawowych organizacji i grup partyjnych w rozwiązywaniu zasadniczych problemów dydaktyczno-wychowawczych i dyscypli-

ny partyjnej, problemów etyczno-moralnych oraz w kształtowaniu stosunków międzyludzkich;

- 2/ doskonalenie form i metod współpracy grup partyjnych z POP i POP z Komitetem Partyjnym uczelni. Jest to problem szczególnej rangi przy nowej strukturze akademickiej organizacji partyjnej;
- 3/ zaktywizowanie działalności POP w celu pozyskiwania wartościowych ludzi do organizacji partyjnej. Szczególnej pomocy w tym względzie należy udzielić POP pracowników cywilnych i POP ogniów zabezpieczenia z pododdziałami obsługi;
- 4/ dalsze konsekwentne oddziaływanie środkami partyjnymi na wszelkie przejawy nieprawidłowości i zaniedbania na wszystkich odcinkach działalności służbowej i społecznej;
- 5/ zwrócenie większej uwagi na pracę /wywiązywanie się ze swych obowiązków i każdego /pojedynczego/ członka partii.

II. OCENA PRACY PARTYJNEJ W DZIEDZINIE DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZEJ I NAUKOWO-BADAWCZEJ

Działalność organizacji partyjnych w zakresie dydaktyczno-wychowawczym była skoncentrowana w okresie sprawozdawczym na dalszej integracji procesu nauczania z problematyką dydaktyczno-wychowawczą. Umożliwiło to lepsze niż dotychczas kształtowanie cech słuchaczy sprecyzowanych w modelu osobowym absolwenta Akademii Sztabu Generalnego WP. Oparty na tym modelu system kształcenia postulujący jedność wychowania, kształcenia i badań naukowych w pełni zdał życiowy egzamin. Szkoleni i wychowywani w tym duchu absolwenci coraz wyraźniej dostrzegają związki między postawą żołnierza i jego kwalifikacjami, a rezultatami osiąganymi w codziennej działalności służbowej i partyjnej.

Jak wynika z analizy procesu studiów przeprowadzanej kilkakrotnie przez Komitet PZPR ASG WP, w okresie sprawozdawczym pomyślnie zrealizowano wszystkie ilościowe przedsięwzięcia ujęte w planach i programach nauczania. Sprawa jakości jest o wiele trudniejszym i bardziej złożonym problemem chociaż w tym zakresie możemy się pochwalić dobrymi wynikami jakie osiągnęli nasi absolwenci promocji 1977 roku. Osiągnięte rezultaty były możliwe dzięki temu, że zasadniczą treść pracy POP kadry i słuchaczy stanowiła problematyka dydaktyczno-wychowawcza, a głównie sprawa wzbogacania treści nauczania, intensyfikacji oddziaływania na słuchaczy, unowocześnia-

nia programów, form i metod nauczania, a także modernizacja bazy szkoleniowej. Do stałych, dobrych tradycji pracy partyjnej możemy dziś zaliczyć zebrania komitetów POP i grup partyjnych, na których przeprowadzano okresowe analizy błędów i braków w pracy dydaktyczno-wychowawczej oraz ustalano sposób realizacji zadań na najbliższy okres. Szczególnie owocne były zebrania grup partyjnych i POP poprzedzające przedsięwzięcia szkoleniowe organizowane w terenie, a przede wszystkim takie, jak: obozy zimowe, ćwiczenia z wykorzystaniem pociągu, ćwiczenia w okręgach wojskowych oraz ćwiczenia szkieletowe.

Obserwujemy również znaczny postęp w działalności dydaktyczno-wychowawczej dotyczącej indywidualizacji nauczania, kształcenia słuchaczy uzdolnionych, wykorzystywania słuchaczy do częściowych prac dydaktycznych i naukowych itp. Podwyższyliśmy także poziom przygotowania i prowadzenia zajęć, zwłaszcza zajęć w terenie. Obserwujemy też wzrost poziomu przygotowania różnorodnych pomocniczych materiałów szkoleniowych dostarczających wzorców rozumowania, kalkulacji, sposobów formułowania wniosków i propozycji. Wiele wysiłku włożyliśmy w modernizację bazy szkoleniowej i wykorzystanie sprzętu bojowego.

W okresie sprawozdawczym organizacje partyjne poświęciły dużo uwagi wszechstronnej i wieloetapowej działalności na rzecz rozwoju indywidualnego przodownictwa i zespołowego współzawodnictwa mię -

dzy katedrami, kursami i grupami szkolnymi. Działalność ta - prowadzona zgodnie z ustaleniami akademickiego regulaminu o przodownictwie i współzawodnictwie - wzbogaciła proces studiów wieloma pozytywnymi elementami, do których zaliczamy:

- wzrost zaangażowania słuchaczy w opanowywanie wiedzy przewidzianej programem studiów;
- podniesienie poziomu dyscypliny studiów, dyscypliny indywidualnej i porządku wojskowego.

Udało się nam przezwyciężyć szereg zjawisk ujemnych, jakie towarzyszyły wprowadzaniu w życie Regulaminu Przodownictwa i Współzawodnictwa w ASG WP. Dziś zdecydowana większość nauczycieli akademickich i słuchaczy w pełni zdaje sobie sprawę z tego, że tylko surowa, a zarazem sprawiedliwa ocena może przyczynić się do podniesienia poziomu wiedzy słuchaczy.

Pozytywną rolę w procesie studiów słuchaczy odegrały również aktywnie pracujące "Koła Naukowe Słuchaczy". Przeprowadzone w ramach tych kół spotkania, dyskusje i informacje nasunęły słuchaczom wiele cennych wniosków uzyskanych podczas pisania prac rocznych i dyplomowych, przyczyniły się do poszerzenia ich horyzontów myślowych, a także umożliwiły wyrobienie własnego sądu na każdy rozpatrywany problem. Koła naukowe w zdecydowany sposób wpływają również na rozwój umiejętności wystąpienia słuchaczy przed szerokim gronem kolegów i przełożonych. Należy jednak stwierdzić, że niektóre katedry nie przywiązują należytej uwagi do pracy

tych kół. Wydaje się, że w nowej strukturze organizacyjnej większe zainteresowanie się tymi kołami daje szczególne szanse realizacji tematów pozaprogramowych.

Obok szeregu pozytywnych zjawisk w procesie dydaktyczno-wychowawczym, które legły u podstaw wysokich ocen Komisji Egzaminacyjnej MON oraz ocen wewnętrznych zespołów kontrolujących realizację procesu szkoleniowego, a także okresowych analiz przeprowadzanych przez instancje partyjne akademii, widzimy szereg braków i niedociągnięć występujących we wszystkich profilach nauczania. Do braków tych i niedociągnięć można zaliczyć:

- niezbyt gruntowną znajomość przez słuchaczy niektórych pojęć i terminów z zakresu taktyki i sztuki operacyjnej, zwłaszcza jeśli chodzi o praktyczne ich stosowanie;
- dość słabe opanowanie zagadnień praktycznej kalkulacji manewru siłami i środkami oraz możliwości nowo wprowadzonego do uzbrojenia sprzętu technicznego i bojowego;
- niedokładne opanowanie problematyki walki radioelektronicznej;
- nieumiejętność pełnego wykorzystywania przez słuchaczy wniosków wpływających z bogatych doświadczeń II wojny światowej oraz konfliktów powojennych;
- często niewłaściwe zrozumienie zadań oraz sposobów ich realizacji mimo znajomości treści dokumentów i aktów normatywnych;

- brak umiejętności korzystania z materiałów źródłowych z rozpoznania i znajomości techniki pracy sztabowej naszych potencjalnych przeciwników /znaki umowne, skróty itp./;
- bardzo słabe opanowanie języka rosyjskiego, szczególnie terminologii wojskowej i operacyjno-taktycznej, stwierdzone w czasie egzaminów.

Obok niedociągnięć merytorycznych występują często niedostatki w pracy organizacyjnej zabezpieczającej proces szkolenia.

Notowaliśmy szereg opóźnień w opracowaniu materiałów szkoleniowych przed rozpoczęciem roku szkolnego. Często też występują opóźnienia w wydaniu rozkładów zajęć. Najbardziej odczuwalnym niedociągnięciem w procesie szkoleniowo-wychowawczym są zaniedbania w pracy metodycznej z kadrą. Szeroko ten problem był analizowany podczas kursu metodycznego w miesiącu lipcu 1977 roku. Znane są towarzyszącym przyczyny i skutki tych zaniedbań oraz postanowienia i rozkazy przełożonych w tej sprawie. Omawiano te problemy na zebraniach partyjnych w katedrach. Radykalne zmiany na tym odcinku jeszcze nie nastąpiły. Praca metodyczna z nauczycielami akademickimi, szczególnie z oficerami młodymi stażem, powinna być traktowana przez nowo wybrany komitet jako jedno z czołowych zadań, jako główne ogniwo procesu dydaktycznego w akademii, którego usprawnienie powinno dać odczuwalne efekty jakościowe.

Nasz dotychczasowy dorobek stworzył podstawy do sformułowania jakościowo wyższych celów i zadań w działalności dydaktyczno-wychowawczej. Chodzi o to, aby nasi absolwenci najbliższych lat byli oficerami, którzy nie tylko posiadają zasób niezbędnej wiedzy, lecz również umiejętność myślenia kategoriami marksistowskimi. Umożliwi im to realną ocenę zachodzących w świecie procesów i zjawisk, pozwoli poddać dialektycznej krytyce obce marksizmowi poglądy oraz będzie drogowskazem w działaniu służbowym i życiu osobistym. Nasz absolwent ma bowiem - zgodnie z zaleceniami MON - być erudytą w dziedzinie wiedzy marksistowsko-leninowskiej, ekspertem w sprawach polityczno-militarnych współczesnego świata i obronności oraz zaangażowanym działaczem partyjnym, społecznym i kulturalnym.

Oficer z dyplomem ASG WP to nie tylko wysokiej klasy organizator walki i bitwy, w tym także sprawnego działania dużych zespołów ludzkich w każdej sytuacji, osiągający maksymalne efekty w swej działalności, mądrze stosujący metodę analizy wartości. Powinien on w równym stopniu umieć zaplanować operację armijną, dowodzić dywizję i pułkiem, kierować akcją likwidacji klęski żywiołowej lub świadczyć usługi na rzecz gospodarki narodowej. Jakościowo wyższe cele i zadania wymagają od nauczycieli akademickich wyjątkowo wysokich kwalifikacji fachowych i predyspozycji pedagogicznych. W tych warunkach nauczyciel akademicki szkolący i wycho-

wujący słuchaczy musi być samodzielny, pełen inicjatywy, który jest inspiratorem i koordynatorem procesu dydaktycznego, który nabiera coraz więcej cech racjonalnie kierowanego samokształcenia.

Skuteczna realizacja nowych założeń dydaktyczno-wychowawczych wymaga od nas wszystkich: zgranego wysiłku dla opracowania szeregu materiałów szkoleniowych, szczególnie dla słuchaczy II i III kursów; wypracowania i wprowadzenia do procesu dydaktycznego nowych metod i form usystematyzowanego zdobywania wiedzy; zapewnienia przyswojenia przez słuchaczy w pierwszym rzędzie obowiązującej wiedzy doktrynalnej - doskonałego opanowania warsztatu dowódczo-sztabowego, regulaminów i instrukcji i na jej podstawie rozwijania zdolności dowódczo-sztabowych wyższego rzędu, prowadzenia ćwiczeń w samodzielnym i oryginalnym rozwiązywaniu różnych złożonych zadań, stawiających kształcących się słuchaczy w coraz to bardziej skomplikowanych sytuacjach.

Tak więc praca metodyczna z kadrą nauczycieli akademickich - obok przygotowania materiałów szkoleniowych, doskonalenia form i metod prowadzenia zajęć - powinna stać się główną treścią pracy organizacyjno-inspiratorskiej wszystkich instancji i organizacji partyjnych w nowej kadencji.

W okresie sprawozdawczym akademii wkroczyła w nowy etap działalności naukowo-badawczej. Rozpoczęła realizację zadań nakreślonych nowym planem pięcioletnim, zadań ambitnych i poważnych, na mia-

re współczesnych i perspektywicznych potrzeb związanych z zapewnieniem obronności naszego socjalistycznego państwa. Wysoka jakość zamierzeń naukowych wyraża się w ich charakterze, randze, zakresie i znaczeniu; w ich celowym ukierunkowaniu i wzajemnym powiązaniu. Dotyczy to zarówno zadań postawionych akademii przez kierownictwo MON, jak i zadań, które podjęliśmy z własnej inicjatywy, stosownie do potrzeb naszych i wojsk. W sumie opracowujemy 102 tematy, z czego ponad 60% stanowią tematy zlecone akademii przez naszych przełożonych. W dużej części tematy te mają charakter problemów interdyscyplinarnych i kompleksowych, wymagają częstokroć badań eksperymentalno-doświadczalnych, ścisłej współpracy z wieloma instytucjami, placówkami naukowymi oraz z wojskami.

W związku z powyższym systemowi planowania, organizowania i kierowania badaniami naukowymi stawia się wysokie wymagania. Musi on zapewnić właściwą koncentrację wysiłków, koordynację poszczególnych badań, możliwość manewru potencjałem badawczym odpowiednio do celów i rangi poszczególnych zadań. A to z kolei oznacza konieczność maksymalizowania wysiłków naszej organizacji partyjnej dla zapewnienia 100% realizacji nakreślonych zadań.

Mamy już za sobą dwa lata obecnej pięcioletki, dwa lata realizacji planu i funkcjonowania nowego systemu organizacyjnego badań. Możemy zatem dokonać pewnych miarodajnych ocen i podsumowań

oraz wysnuć na ich bazie wnioski co do dalszej działalności partyjnej w tej dziedzinie.

Realizacja zadań przebiega - biorąc pod uwagę aspekt ilościowy - na ogół zgodnie z ustaleniami planowymi. Dotychczas wykonaliśmy prawie wszystkie planowe zadania. Dość dobrze zaawansowane są także prace nad większością pozostałych - posiadających dłuższe terminy realizacji - tematów, co rokuje nadzieje na ich terminowe zakończenie. Pewne opóźnienia występują jednak w wypadku opracowywania tematyki całkowicie nowej. Przyczyną tych opóźnień jest m.in. brak źródeł, literatury, doświadczeń praktycznych.

W okresie sprawozdawczym nasza uczelnia uczyniła dalszy, znaczący krok w dziedzinie pracy naukowej. Może poszczycić się poważnym dorobkiem i liczącym się wkładem w rozwój nauk wojskowych. Do najbardziej wyróżniających się w tym względzie komórek organizacyjnych należą grupy partyjne: Katedry Strategii, Katedry Sztuki Operacyjnej, Katedry Taktyki Lotnictwa, Katedry Wojsk Rakietowych i Artylerii, Katedry Służby Sztabów oraz Katedry Historii Sztuki Wojennej.

O naszym dorobku świadczą również nagrody ministra obrony narodowej przyznane w 1976 roku zespołowi naukowemu kierowanemu przez tow. gen.bryg. pil. Zdzisława ŻARSKIEGO /nagroda III stopnia/oraz w roku 1977 tow. płk.dr. Władysławowi WYDRA /wyróżnienie/.

Podsumowaniem naszego dorobku była przeprowa-

dzona 9 grudnia 1977 r. konferencja naukowa z okazji XXX-lecia Akademii Sztabu Generalnego WP.

Wszystko to jednak nie może przesłonić nam faktu, że obecny poziom pracy naukowej i jej wyniki wciąż jeszcze nie są na miarę rangi najwyższej uczelni dowódczo-sztabowej ludowego Wojska Polskiego, uczelni mającej ambicję stać się wiodącym ośrodkiem dydaktyki i naukowej myśli wojskowej, promieniującym na całe siły zbrojne i liczącym się w kraju oraz poza jego granicami. Przyczyny tego stanu rzeczy są oczywiście zróżnicowane i złożone. Wyeliminowanie ich - to droga do lepszej jakości naszej pracy naukowej. W tym celu konieczny jest szereg różnych poczynąń i zabiegów organizacji partyjnych podejmowanych we wszystkich płaszczyznach funkcjonowania akademii. Najogólniej rzecz biorąc, najważniejsze z nich zmierzać powinny w dwóch zasadniczych kierunkach:

1. Stworzenia warunków do dalszego doskonalenia systemu planowania, organizowania i kierowania badaniami naukowymi.

2. Zapewnienia systematycznego podnoszenia poziomu kwalifikacji naukowych nauczycieli akademickich, zwłaszcza znajomości i umiejętności stosowania nowoczesnych metod i technik badawczych.

Szczegółowej troski organizacji partyjnej wymagają problemy zajmujące centralne miejsce wśród zadań stawianych akademii, a przede wszystkim problemy związane z badaniami metodologicznymi i naukoznawczymi, badaniami dotyczącymi systemu obron -

nego państwa, modelu wojskowej szkoły wyższej i jej procesu dydaktyczno-wychowawczego oraz badaniami w dziedzinie wojskowych nauk społeczno-politycznych, a zwłaszcza w zakresie sztuki wojennej. Właśnie ten ostatni kierunek uważamy za główny; w jego ramach wysuwają się na czoło badania dotyczące działań związków operacyjnych o składzie koalicyjnym. Bardzo ważne miejsce zajmują tu także zespoły problemów związanych z opracowywaniem projektu trzech regulaminów: "Regulaminu walki /pułk, dywizja/", "Regulaminu służby polowej sztabów" oraz "Regulaminu walki lotnictwa operacyjnego".

Niezbędne są także: zapewnienie doskonalenia metod badawczych, stworzenie warunków do twórczej dyskusji, powstania "szkół" naukowych, a także stała troska o dyscyplinę organizacyjną i merytoryczną, rzeczowe rozliczanie się z kolejnych etapów badań i ich wyników końcowych. Sprawa ta wiąże się ściśle z koniecznością wygospodarowania większej ilości czasu na pracę naukową w katedrach.

Postawę i zasadniczy warunek owocnej działalności naukowej katedr i całej akademii stanowią wysokie kwalifikacje nauczycieli akademickich. Stąd też podwyższanie i uzupełnianie tych kwalifikacji osiągało coraz wyższą rangę i zawsze znajdowało się w centrum uwagi organizacji partyjnej. Proces ten odbywał się i odbywa nadal w szczególnie trudnych warunkach kadrowych, przy dużym niedoborze nauczycieli akademickich ze stopniami i tytułami naukowymi.

Z końcem 1975 r. opracowany został wieloletni plan kształcenia i doskonalenia kadr naukowych do 1990 r. oraz 5-letni do 1980 r. Realizowany od 1976 r. 5-letni plan doktoryzacji i habilitacji przewiduje wykształcenie około 120 doktorów, w tym kilkunastu doktorów habilitowanych. Wymaga to 2-krotnie szybszego tempa doktoryzacji niż w latach poprzednich.

Tymczasem - mimo zorganizowania studiów doktoranckich stacjonarnych i dla pracujących, na których w 1977 roku kształciło się 189 oficerów - osiągnięte wyniki /w 1976 roku stopień doktora uzyskało 11 oficerów, a 1977 - 15/, chociaż stanowią wyraźny postęp, to jednak nie mogą zadowolić, tym bardziej, że coraz więcej oficerów odchodzi do rezerwy ze stopniami i tytułami naukowymi.

Osobnym problemem jest habilitacja nauczycieli akademickich. Na tym odcinku obserwujemy zbyt mały postęp. W okresie sprawozdawczym tylko dwóch oficerów z akademii habilitowało się. Należy więc zmobilizować wszystkie siły, aby uzyskać w tej dziedzinie wyraźny postęp, bowiem od habilitacji zależy uzyskiwanie przez oficerów tytułów profesorskich, a to z kolei ma zasadnicze znaczenie dla dalszego rozwoju uczelni i uzyskania przez wydziały samodzielności naukowej do 1980 roku.

Mimo trudnych warunków kadrowych, akademie w zakresie doktoryzacji i habilitacji, oprócz zaspokajania potrzeb własnych, wykonuje zadanie przygotowania kadr naukowych dla sił zbrojnych, a przede

wszystkim dla szkół oficerskich. W okresie sprawozdawczym największą grupę oficerów spoza uczelni na studiach doktoranckich stanowią właśnie oficerowie z WSO. Organizacja partyjna musi się więc liczyć z tym, że ilość ta w tym pięcioleciu będzie wzrastała.

Zasadniczym zadaniem organizacji partyjnej w tej dziedzinie jest więc zapewnienie osiągnięcia jak największego wskaźnika wykonania planu 5-letniego, zwłaszcza zaś w dziedzinie habilitacji, tak aby do końca 1980 roku 18-20 oficerów uzyskało stopień naukowy doktora habilitowanego, co umożliwi właściwy rozwój środowiska naukowego akademii.

Aby utrwalić nasze osiągnięcia i rozwinąć jeszcze bardziej działalność dydaktyczno-wychowawczą i naukowo-badawczą, ustępujący Komitet PZPR ASG WP proponuje:

1. Kontynuowanie partyjnej zasady pracy: jedności działań ideologicznych, dydaktyczno-wychowawczych i naukowo-badawczych, zapewniających w konsekwencji podniesienie poziomu działania zarówno nauczycieli akademickich, jak i słuchaczy.
2. W dziedzinie dydaktyczno-wychowawczej partyjny wysiłek skupić na: dalszym rozwoju ruchu przodownictwa i współzawodnictwa; opracowaniu nowych programów szczególnie dla II i III kursów oraz ich ciągłego udoskonalania; służbowej i społecznej adaptacji nowo przybyłych nauczycieli akademickich; rozwoju i doskonaleniu studiów

- słuchaczy szczególnie uzdolnionych oraz na dalszym rozwoju ruchu nowatorstwa i racjonalizacji.
3. W dziedzinie naukowo-badawczej wpływać partyjnie na jeszcze ściślejsze łączenie prac indywidualnych, dyplomowych, doktorskich, habilitacyjnych z tematyką prac naukowo-badawczą przez zespoły naukowe.
 4. W dalszym ciągu stosować partyjną inspirację rozwoju kadry nauczycieli akademickich, stwarzając partyjny klimat podnoszenia przez nią kwalifikacji i uzyskiwania stopni naukowych.

III. OCENA PRACY PARTYJNEJ W DZIEDZINIE GOSPO- DARCZEJ I SOCJALNO-BYTOWEJ

Komitet Partyjny uczelni utrzymywał na co dzień kontakt z kierownikami ogniw służbowych, znał generalne zamierzenia i trudności w ich realizacji, a poprzez różne inne poczynania wywierał wpływ na prawidłowe gospodarowanie mieniem wojskowym. Dzięki temu partyjne zaangażowanie i odpowiedzialność tych towarzyszy za realizację zadań związanych z ich odcinkami pracy była nienaganna. Na dowód tego wymienimy tylko najważniejsze dokonania, którymi oni kierowali się, a mianowicie:

- oddano do użytku dom sobotnio-niedzielnego wypoczynku w ZEGRZU wraz z dobrze zagospodarowanym nabrzeżem i świetnie wyposażoną przystanią wodną. Dom ten okazał się bardzo potrzebny. W ciągu roku korzysta z niego około tysiąca osób. Jego znaczenie wzrośnie jeszcze bardziej, kiedy będzie w większym stopniu wykorzystywany do celów szkoleniowych;

- zmodernizowano ośrodek wypoczynkowy w BRZEŹNIE, poprawiając standard wyposażenia wielu domków i budując kilka nowych o większych wygodach; jednocześnie poprawiono warunki życia personelu obsługi i wygląd estetyczny obiektu;

- dokonano gazyfikacji osiedla "willowego", przeprowadzając wymagane remonty budynków. Podjęto niezbędne kroki, by w 1978 r. doprowadzić gaz do pozostałych 5 bloków mieszkalnych;

- dokonano dalszej naprawy nawierzchni dróg, ulepszono nawierzchnię głównej ulicy - Wieczorkiewicza;

- wykonano remonty i całkowicie zmodernizowano sale jadalne kasyna głównego;

- oddano do użytku nową hydrofornię, dzięki czemu uległo poprawie zaopatrzenie w wodę;

- zmodernizowano 30 sal wykładowych w bloku 101;

- otynkowano 4 bloki mieszkalne i 6 budynków służbowych;

- wyremontowano i oddano do użytku na magazyn blok 20; ponadto prowadzi się remont bloku 25 i przystosowuje się go do potrzeb szkolenia dla Wydziału WOPK i LO;

- wyremontowano kuchnię i sale jadalne stołówki żołnierskiej, co umożliwiło wprowadzenie samoobsługi;

- poprawiono warunki zakwaterowania żołnierzy służby zasadniczej dzięki przeprowadzeniu remontów pomieszczeń koszarowych, do czego wydatnie przyczynili się sami żołnierze, zwłaszcza biorąc udział w urządzeniu świetlic i kąpek sportowych;

- dokonano kapitalnej przebudowy strzelnic szkolnych.

Przeciętnie w skali rocznej nakłady na remonty kapitalne i konserwację w Wojskowej Administracji Koszar wynoszą około 9 milionów zł, a w Garnizonowej Administracji Mieszkaniowej - około 5 milionów zł.

Gdyby wydatkowanym sumom towarzyszyła lepsza organizacja pracy i gdyby planowane remonty były wykonywane w rozsądnie skróconych terminach i nieco lepiej, można by uznać, że wszystkie oczekiwania w tym względzie zostały spełnione.

Jeśli chodzi o Garnizonową Administrację Mieszkańową, to mimo szeregu niedociągnięć w przeprowadzeniu remontów i napraw bieżących pracownicy filii GAM nr 6 dzięki swojej pracy przyczynili się do tego, że nasze osiedle zajęło w 1977 roku trzecie miejsce w ramach osiedli zgłoszonych do konkursu prowadzonego w mieście stołecznym Warszawie.

Jednocześnie trzeba podkreślić, że gdyby nie czyny społeczne realizowane przez POP, to Wojskowa Administracja Koszar nie byłaby zdolna utrzymać w należytym stanie estetycznym podległego rejonu. Wymagalność wobec pracowników sprzętających rejonny zewnętrzne przez kierownictwo WAK jest wysoce niewystarczająca.

Podane wyżej tylko najważniejsze dokonania świadczą o dużym wysiłku szefów ogniw gospodarczych, personelu technicznego i wszystkich pracowników. Jeżeli weźmiemy pod uwagę ogólną trudną sytuację w uzyskaniu wszelkiego rodzaju materiałów i narzędzi na rynku - w zestawieniu z rządowymi ograniczeniami w dokonywaniu zakupów dla potrzeb instytucji i jednostek gospodarki społecznej - to tym łatwiej będzie nam zrozumieć, ile wysiłku ponieśli i ile zabiegów organizacyjnych musieli dokonać ci, którzy kierowali realizacją wyżej wymienionych zamierzeń.

Uchwała XV Konferencji Partyjnej zobowiązywała komitet do inicjowania prac społecznych na rzecz przyspieszenia realizacji niektórych zamierzeń gospodarczych. Dlatego też osiągnięcia po linii służbowej łączymy ściśle z pracami społecznymi, bez których realizacja zamierzeń służbowych na pewno byłaby w znacznym stopniu utrudniona. Ze szczególnym uznaniem komitet podkreśla, że wszystkie POP z pełnym zaangażowaniem odnosiły się do prac inicjowanych przez komitet. Praktycznie rzecz biorąc, niemal wszystkie poczynania służbowe były wydajnie wspierane pracami społecznymi: kadry naukowo-dydaktycznej, słuchaczy, członków ZZ i ORW, żołnierzy służby zasadniczej i w niewielkim stopniu przez mieszkańców osiedla. Komitet ocenia, że prace wykonywane w czynach społecznych były dobitnym wyrazem partyjnego poparcia dla zamierzeń gospodarczych. W ramach czynów społecznych wykonywaliśmy także określone prace na rzecz gospodarki narodowej, a w tym i dla miasta stołecznego Warszawy.

Wypada wspomnieć o poprawie bezpieczeństwa drogi do pracy w obrębie dworca miejscowego z inicjatywy naszych towarzyszy. W wyniku bowiem ich zabiegów wyremontowane zostały przez CDOKP schody wejściowe i wyjściowe na dworcu, które dość często były przyczyną nieszczęśliwych wypadków, którym ulegali również pracownicy akademii. Wyremontowanie schodów spotkało się z pozytywną oceną nie tylko naszych pracowników, ale i mieszkańców Rembertowa.

Mówiąc o stanie gospodarki, o odpowiedzialności partyjnej towarzyszy za ten dział, godzi się podkreślić, iż ciągłej poprawie ulega troska o pomniejszenie strat i szkód w mieniu wojskowym.

Na potwierdzenie tego przytaczamy kilka podstawowych danych:

- W latach 1973-1974 szkody w mieniu wojskowym wynosiły 312.457 zł, a w latach 1976-1977 już tylko 158.018 zł. Z tego na dzień 31 grudnia 1977 roku zlikwidowano szkody na kwotę 132.094 zł, pozostała do zlikwidowania suma 25.924 zł.

- Najczęściej wyrządzane szkody ujawniono w: Wojskowej Administracji Koszar - 7 przypadków; kasynie - 6 przypadków, w służbie samochodowej i mundurowej po 4 przypadki. Mamy jednocześnie i takie służby, które pracują bez strat i szkód. Do tych służb należą: służba uzbrojenia i elektroniki, chemiczna i inżynieryjno-saperska oraz służba materiałów pędnych i smarów. Ta ostatnia w wyniku prawidłowej działalności uzyskuje oszczędności rzędu 500.000 zł rocznie i wypłaca kierowcom za oszczędne zużycie paliwa premię w wysokości około 25.000 zł w skali rocznej.

Oceniając stan strat i szkód w mieniu wojskowym z satysfakcją stwierdzamy, że w zasadzie nie wynikają one z nadużyć lub przywłaszczeń, lecz są najczęściej następstwem mniej drastycznych postaci winy niektórych osób, bądź wynikają z naturalnych ubytków przewidzianych w gospodarce.

Jedyny wyjątek stanowi tu WAK, w mieniu któ-

rej zdarzają się straty w wyniku drobnych kradzieży, bądź niedbalstwa.

Prawdą jest, że w wyniku opieszałego prowadzenia postępowań wyjaśniających likwidacja tych szkód przebiega jeszcze zbyt wolno, chociaż nastąpiła pewna poprawa w porównaniu z latami ubiegłymi. Komitet Partyjny na posiedzeniu 11 stycznia 1977 roku analizował ten stan rzeczy i zwrócił się z zaleceniem do odpowiednich szefów, by postępowania wyjaśniające były kończone w oznaczonych terminach.

Podane tu dokonania gospodarcze wspierane pracami społecznymi stanowią przykład dobrej partyjnej pracy i zaangażowania, któremu towarzyszyły odpowiednie inicjatywy, zalecenia i wymagania komendy akademii. Umiejętne zespolenie działań służbowych i poczynań partyjnych umożliwiło uzyskanie rzeczywistej, na miarę rozsędnych oczekiwań, widocznej w życiu codziennym poprawy gospodarności i warunków bytowych.

Trzeba jednak podkreślić że na tle tych osiągnięć gospodarczych i wysiłków społecznych zmierzających do poprawy warunków pracy i życia, poważnym niedociągnięciem w naszej działalności jest jeszcze ciągle słabe oddziaływanie wychowawcze mające na celu wpojenie poszanowania mienia społecznego, dbałości o powierzony sprzęt i narzędzia pracy oraz troski o estetyczny wygląd miejsca pracy i otoczenia. Wydaje się więc, że dla polepszenia tego stanu rzeczy musi być prowadzona bar-

dziej zdecydowana i ofensywna praca wychowawcza we wszystkich środowiskach społeczności akademickiej i mieszkańców osiedla.

Uchwała XV Konferencji Partyjnej zobowiązywała komitet do utrzymywania więzi z komisjami społecznymi i udzielania im partyjnej pomocy oraz inspirowania ich działalności. W tym względzie Komitet Partyjny realizował uchwałę w ten sposób, że:

- na posiedzeniach egzekutywy prowadzono rozmowy z przewodniczącymi wszystkich komisji społecznych, wysłuchując ich sprawozdań z działalności i planów zamierzeń w zakresie nowych przedsięwzięć. O wynikach rozmów był powiadamiany komitet;

- utrzymywano bezpośredni codzienny kontakt z przewodniczącymi komisji przez zastępcę sekretarza komitetu, o czym była informowana egzekutywa;

- raz w roku zespół Komitetu Partyjnego dokonywał wnikliwej oceny od strony partyjnej działalności ogniw służbowych i komisji społecznych działających w pionie gospodarczym i socjalno-bytowym. Sprawozdania i oceny były przedstawiane komitetowi i komendzie ASG WP. Po zaaprobowaniu sprawozdania te były zamieszczane w biuletynach Komitetu Partyjnego z zaleceniem, by na najbliższych zebraniach POP sekretarze informowali o wynikach działalności ogniw gospodarczych i poszczególnych komisji wszystkich członków akademickiej organizacji partyjnej.

Wydaje się, że omówiony wyżej styl pracy pozwalał właściwie wykonywać uchwałę. Generalnie komitet ocenia, że wszystkie komisje społeczne nale-

zycie spełniały swoje obowiązki nakreślone w odpowiednich dokumentach normatywnych. Komisje te w swojej działalności przejawiały dużo inwencji, a mimo to były niekiedy poddawane krytyce, nie zawsze społecznie sprawiedliwej, bo wynikającej z odczuć indywidualnych, w wyniku różnych złożonych warunków, powodujących niekiedy niepomysłne załatwienie jakiejś indywidualnej sprawy czy zgłaszaniego rozwiązania.

Najwięcej narzekań i skarg jest na działalność placówek WPH, a co zatem idzie - propozycji i rozwiązań, a nade wszystko pretensji do Komitetu Osiedlowego i jego komisji handlu. Wynika to przede wszystkim ze znanych trudności w zaopatrzeniu rynku w artykuły żywnościowe w ogóle, a mięso i jego przetwory w szczególności.

Komitet Partyjny w porozumieniu z komendą i Zespołem Kontroli Społecznej przy ścisłym współdziałaniu Komitetu Osiedlowego oraz aktywu mieszkańców podejmował określone wysiłki, by przynajmniej złagodzić ostro występujące niedostatki zaopatrzenia w mięso i jego przetwory. Wszystkim towarzyszom znane są sposoby, jakie stosowano dla złagodzenia tych niedostatków. Nigdy nie uważaliśmy, by stosowane rozwiązania były receptą na uzdrowienie niedoskonałości. Trzeba podkreślić, że Komitet Osiedlowy i jego komisja handlu zrobiły więcej, niż to wynikało z ich obowiązków określonych w dokumentach normatywnych. Komitet Partyjny uznaje, że działalność Komitetu Osiedlowego i ko-

misji handlu była w tym względzie wysoce użyteczna, społecznie przydatna.

Komitet dokonał analizy przyczyn powodujących nadmierne utrudnienia w zakupie mięsa i jego przetworów, w wyniku której ustalono, że trudności w zaopatrzeniu pogłębiają:

1. Nie zawsze należycie pełniona na co dzień ochrona obiektu ASG WP umożliwiająca nie kontrolowane wejście i wjazd samochodami osób niczym nie związanych uczelnią, które czynią nadmierne zakupy w placówkach WPH. Komitet uważa, że ten stan rzeczy można poprawić tylko przez należyte egzekwowanie wymagań w wykonywaniu obowiązków przez osoby funkcyjne. Dowodem, że przy sprawnym działaniu może być lepiej, są przykłady z okresów, kiedy na terenie ASG odbywają się imprezy z udziałem kierownictwa MON. Zaostrzone rygory wejścia i wjazdu powodują, że znacznie mniej osób postronnych robi zakupy w placówkach WPH.

2. Zupełny brak kontroli pracy sprzętaczek i innych pracowników fizycznych WAK i niewymaganie od nich nieprzerwanej ośmiogodzinnej pracy. Powoduje to, że ta grupa pracowników zamawia kolejki i dokonuje zakupów w dowolnych godzinach. Istnieją przy tym uzasadnione obawy, że niektóre osoby z tej uprzywilejowanej grupy robią zakupy nie tylko w celu zaspokojenia własnych potrzeb.

3. Brak wysokiej, ale koniecznej w tej sytuacji dyscypliny społecznej wśród mieszkańców osiedla, w wyniku której zakupy nie są dokonywane w

granicach uzasadnionych potrzeb własnych, ale także na potrzeby bliższej i dalszej rodziny.

4. Nieuznawanie przez część pracowników i słuchaczy faktu, że sklepy na terenie ASG WP są sklepami osiedlowymi i są one w stanie świadczyć usługi na rzecz mieszkańców, a nie na rzecz pracowników wszystkich instytucji mieszczących się na terenie ASG WP. Fakt ten musi być przyjęty przez wszystkich do wiadomości i zrozumienia.

Komitet przedstawia towarzyszom pod rozagę powyższe spostrzeżenia i podkreśla jednocześnie, że tak ukierunkowywał swoją działalność, aby zapobiec tym ujemnym zjawiskom. Na pewno skutki tego oddziaływania są mniejsze niż oczekiwania społeczne. Dlatego działalności komitetu w tym względzie nie można uznać za zakończoną. Dalsza działalność komitetu winna zmierzać w trzech kierunkach:

- po linii służbowej - w kierunku zwiększenia ochrony rejonu ASG WP i wzmocnienia dyscypliny pracy wśród pracowników WAK oraz innych pracowników administracji;

- po linii partyjno-politycznej - kształtowania postaw wyrozumiałości dla istniejących w kraju trudności;

- po linii działalności społecznej - utrzymania przynajmniej na dotychczasowym poziomie stanu obsługi klientów i stanu zaopatrzenia placówek WPH.

Jeżeli uda się zapobiec omówionym zjawiskom ujemnym, to z analizy ilości środków dostarczanych

do placówek WPH wynika, że powinna nastąpić poprawa w zaopatrzeniu.

Problemowi poprawy zaopatrzenia poświęciliśmy nieco więcej uwagi dlatego, że jest on niezmiernie ważny dla każdej rodziny i dla każdego domu.

Dużo uwagi komitet poświęcał również organizacji i stanowi żywienia zbiorowego: w kasynach, bufetach i stołówce żołnierskiej. W 1976 roku ustalono określony tryb działania tych placówek. W wyniku zaleceń komendanta, Komitetu Partyjnego i wskazówek kwatermistrza, mimo znacznych trudności, wyżywienie nie pogorszyło się, a w bufetach nastąpiło poważne urozmaicenie potraw, co oceniają pozytywnie wszyscy konsumenci. W ostatnim okresie nie notowano istotnych skarg na jakość wyżywienia w ogóle. Były pojedyncze przypadki uzalania się na smak przyrządzanych posiłków, bądź wynikające z indywidualnych awersji do niektórych potraw, ale są to sprawy tak indywidualne, że trudno oczekiwać, by mogły one być rozwiązane zgodnie z upodobaniami poszczególnych konsumentów. W ocenie społecznej sprawa ta przedstawia się dość dobrze.

Oceniamy więc, że pod względem zbiorowego żywienia osiągnięto pewien postęp. Aby go utrwalić, należy usprawnić organizację i zwiększyć estetykę obsługi.

Za tymi osiągnięciami kryje się określony wysiłek towarzyszy z sekcji żywnościowej, kasyna i stołówki żołnierskiej oraz Rady Konsumentów, którzy

swoje obowiązki w tym względzie wykonywali zgodnie ze społecznymi potrzebami, tak jak na to pozwalały warunki.

Szczególnie ważnym problemem, mającym istotne znaczenie dla pracowników naszej uczelni, jest sytuacja mieszkaniowa. Wszystkie sprawy z tym związane rozpatruje Komisja Socjalno-Bytowa. Według oceny komitetu komisja ta - ze względu na społeczne znaczenie rozwiązywanych spraw - jest pod szczególną kontrolą społeczną i każde jej uchybienie jest poddawane surowej ocenie.

Wydaje się, że w latach 1975-1977 problem mieszkaniowy był rozwiązywany znacznie lepiej niż w latach poprzednich, o czym najlepiej świadczą poniższe cyfry:

- w 1975 roku potrzeba było 188 mieszkań, załatwiono 76, co stanowiło zaledwie 40% potrzeb;

- w 1976 roku potrzeba było 199 mieszkań - załatwiono 159, co stanowiło już 80% wszystkich potrzeb;

- w 1977 roku potrzeby wyniosły 202 mieszkania, do 1.12 załatwiono 123 sprawy, a do marca 1978 roku możliwe jest załatwienie dalszych 40 spraw, co stanowić będzie także 80% załatwionych spraw.

Ogółem w wymienionych latach przydzielono około 450 mieszkań, z tego tylko dla ASG WP 70%. Z powyższej liczby otrzymało mieszkania 26 rodzin pracowników cywilnych ASG WP.

Jak z tego widać, potrzeby mieszkaniowe cią-

gle rosną, natomiast nieznacznie wzrastają możliwości ich zaspokojenia. Biorąc pod uwagę ogólną politykę partii w dziale budownictwa mieszkaniowego i docelowe plany do 1990 roku, należy oczekiwać dalszej stopniowej poprawy w tej dziedzinie.

Do obowiązków tej komisji należy także rozdział kart wczasowych. Generalnie zorganizowany odpoczynek pracowników i ich rodzin oparty jest na SNDW BRZEŽNO, w którym jednorazowo może przebywać $140 \text{ osób} \times 7 \text{ turnusów} = 980 \text{ osób}$. Ponadto przeciętnie każdego roku otrzymujemy 215 kart do wojskowych domów wypoczynkowych, ponad 100 kart turystycznych w kraju i około 20 kart na wczasy zagraniczne. Razem mamy 1315 kart. Z tego słuchacze otrzymują przeciętnie 80 kart, dla kadry i pracowników cywilnych pozostaje 1235 kart, co praktycznie zaspokaja potrzeby w tym względzie. Musi tu być jednak spełniony jeden zasadniczy warunek: część urlopów kadry i pracowników cywilnych należy planować już w maju - około 50 i we wrześniu - około 50 z planem spędzenia urlopu w BRZEŽNIE. Wówczas osiągnęlibyśmy niemal 100-procentowe zaspokojenie potrzeb. Zwykle niedostatek kart wczasowych występuje w okresie od 21 lipca do 18 sierpnia, to jest w szczycie urlopowym. Niedobór ten wynosi około 100 kart.

Mimo pewnych mankamentów uznajemy, iż w zakresie zorganizowanego odpoczynku zbliżamy się do stanu względnie dobrego. Dodajmy, że aktywna działalność akademickiego koła PTTK, akcje obozowe i

kolonijne dla dzieci oraz młodzieży, wycieczki organizowane przez RZZ, dom sobotnio-niedzielnego wypoczynku w ZEGRZU znakomicie uzupełniają bilans zorganizowanego odpoczynku.

Jednym z bardzo istotnych problemów jest możliwość przyjęcia z pomocą finansową pracownikom uczelni w różnych trudnych sytuacjach losowych. Średnio rocznie na zapomogi bezzwrotne wypłaca się: dla kadry zawodowej - 249.000 zł, dla słuchaczy - 280.000 zł, dla pracowników cywilnych - blisko 200.000 zł. Przeciętnie wysokość zapomogi wynosi 2.000 zł. Pracownikom cywilnym dodatkowo wypłaca się w formie dopłat do wczasów, kolonii i obozów dziecięcych około 255.000 zł.

W ocenie świadczeń socjalnych należy także uwzględniać sumy przydzielone przez komendanta akademii z części dochodów Ośrodka Obliczeniowego Instytutu Dowodzenia. Z funduszy tych zakupiono pewną ilość sprzętu wodnego i sportowego do ośrodków wypoczynkowych oraz urządzenia chłodnicze i saturatory dla warsztatów, pralni i Wydziału Wydawniczego; określone sumy przeznaczono na zakup sprzętu do świetlic żołnierskich oraz zabawek do przedszkola.

W kontekście przytoczonych wyżej przykładów oceniamy, że osiągnięcia w dziedzinie socjalnej były szczególnie duże. Wielka troska komendy, pełne inicjatywy działanie komitetu, sumienna i wysoce pożyteczna praca towarzyszy z Rady Konsumentów, komisji socjalno-bytowej, Rady Zakładowej i kwa-

termistrzostwa wartość tych osiągnięć jeszcze bardziej spotęgowały. Niepoślednią rolę odegrały w tym także: działalność społeczna wielu towarzyszy oraz czyny społeczne realizowane przez wszystkich towarzyszy.

Komitet Partyjny wiele uwagi poświęcał analizie i ocenie działalności Komisji Wychowania Zdrowotnego i służbie zdrowia. Oba te organa ściśle ze sobą współpracują, chociaż ich zadania są zupełnie różne.

Oceniamy, że Komisja Wychowania Zdrowotnego swoje obowiązki wykonuje nienagannie. Podejmuje w swojej działalności problemy dość istotne z zakresu profilaktyki, higieny, ochrony środowiska, estetycznego wyglądu rejonów zakwaterowania i rejonów ASG WP. Niewątpliwą zasługą komisji jest zorganizowanie koła PCK przy ASG WP. Cała społeczna działalność komisji zasługuje na uznanie.

Służba zdrowia - ze względu na jej społeczne znaczenie i szczególną rolę, jaką ma do spełnienia - jest zwykle oceniana bardzo rygorystycznie, a wymagania stawiane jej przez pacjentów, z powodów niezależnych od woli pracowników, nie zawsze mogą być spełnione. Obserwujemy od pewnego czasu, że zachodzą tam wyraźne zmiany na lepsze.

Komitet Partyjny ASG WP analizował przyczyny niedomagań w pracy i działalności tej służby. Komitet jest zdania, że należy zapomnieć o niedostatkach w minionym okresie. Trzeba nowemu kierownictwu zostawić nieco czasu, by to, co robi i zamie-

rza robić, nabrało odpowiednich kształtów. Istnieją wszelkie przesłanki pozwalające oczekiwać wyraźnych zmian na lepsze.

Jednakże musimy liczyć się z pewnym progiem niemożliwości, którym w warunkach naszej służby zdrowia jest trudność pozyskania lekarzy wymaganych specjalności. Jeżeli uda się ich pozyskać, to nastąpi na tym odcinku generalna poprawa. W innym przypadku będziemy musieli na nią poczekać, aż do czasu oddania do użytku nowej przychodni.

Jeśli chodzi o poprawę warunków życia mieszkańców i warunków pracy pracowników akademii, to wiele spraw jest załatwionych, wiele jednak czeka jeszcze na rozwiązania koncepcyjne i opracowania techniczne. Przypomnijmy, że:

- oczyszczalnia ścieków nie spełnia swojego zadania;
- kotłownia nie może zaspokoić wszystkich potrzeb;
- blok 14 jest nadmiernie zagęszczony i eksploatowany, ma zużytą kanalizację, co powoduje duże niedogodności w życiu mieszkańców internatu;
- napowietrzna sieć elektryczna jest nadmiernie obciążona, co powoduje dość częste przerwy w dostawie prądu;
- zużyte są maszyny i narzędzia pracy w warsztatach technicznych WAK-u i Oddziału Szkolenia;
- przestarzała i nie odpowiadająca współczesnym wymagom technicznym jest baza naprawy i obsługi samochodów.

Są to niedoskonałości, o których dobrze wiemy.

Proces ich poprawy jest przewidziany. Liczymy się z tym, że będzie on realizowany w kolejnych latach. Trzeba jednak wykazać trochę cierpliwości. Stworzono już odpowiedni klimat dla rozwiązywania tych spraw. Zdołano zainteresować nimi odpowiednie czynniki i organa wojskowe. Przewidziane są na te cele odpowiednie środki.

Wymienione wyżej niedoskonałości w wielu przypadkach mają określony, najczęściej ujemny wpływ na stan warunków bezpieczeństwa i higieny pracy, a także na stan ochrony naturalnego środowiska.

W wielu przypadkach ujemne skutki, wynikające z przeciążenia lub niedoskonałości urządzeń, można złagodzić dzięki mądrej i uczciwej działalności organizatorskiej ludzi. To przecież dzięki tym właśnie cechom działalności ludzkiej obserwujemy, mimo trudnych warunków lokalowych, dobre warunki BHP w pralni, wydziale wydawniczym, nowym kasynie i niektórych służbach Oddziału Technicznego. Złe warunki BHP są natomiast w warsztatach technicznych WAK-u. Wyjątkowo zaniedbane są pomieszczenia pracowników przeładunkowych oraz kotłowni. Brak jest należytej troski o poprawę tego stanu odpowiednich przełożonych, choć nie bez winy są również sami użytkownicy.

Od kilku lat na podstawie rozkazu MON powstał i działa Komitet Osiedlowy. Miał to być autentyczny samorząd mieszkańców osiedla. Z różnych względów komitet ten nie spełnił pokładanych w nim nadziei,

zwłaszcza w zakresie bezpieczeństwa w osiedlu, a szczególnie ruchu drogowego. Chodzi tu głównie o przestrzeganie przepisów ruchu drogowego, parkowanie i mycie samochodów, a także nieprzestrzeganie przepisów o hodowli zwierząt. W sprawach tych w naszym osiedlu panuje tak wielka swoboda, że powstają wręcz anormalne sytuacje, nie do przyjęcia w warunkach innych osiedli.

Wydaje się, że Komitet Osiedlowy w swojej pracy nie wykorzystał należycie odpowiednich organów służbowych takich, jak: Oddział Liniowy, Oddział Techniczny i GAM, które posiadają odpowiednie środki prawno-administracyjne; są one także odpowiedzialne za stan bezpieczeństwa na terenie ASG WP, ponieważ jest to obiekt wojskowy.

Mimo tego Komitet Osiedlowy ma na swym koncie kilka udanych akcji, ale są to tylko akcje, a nie planowe, długotrwałe poczynania.

W 1976 roku dzięki przychylności komendanta akademii, w wyniku starań Komitetu Partyjnego i ZKS oraz Zarządu Wojskowych Pracowniczych Ogródków Działkowych powiększono obszar ogródków działkowych. Komitet Partyjny z pełnym uznaniem podkreśla, że w zarządzie tym pracują autentyczni działacze społeczni. Wszystkie poczynania tego zarządu są godne naśladowania przez inne organizacje społeczne.

Komitet Partyjny, utrzymując więź ze wszystkimi komisjami i organizacjami społecznymi, nie wyłączał ich w działalności, lecz tylko im pomagał. Uważamy, że zarówno w osiągnięciach, jak i niedo-

ciągnięciach w dziale socjalno-bytowym komisje i organizacje społeczne mają określony udział.

Innym zagadnieniem, jakim zajmował się Komitet Partyjny, była realizacja wniosków i postulatów, zgłoszonych w czasie akcji sprawozdawczo-wyborczej w 1974 roku. W dziale gospodarczym i socjalno-bytowym zgłoszono do rozstrzygnięcia 10 problemów, z których 2 - ze względu na to, że mogą być rozwiązywane w ramach planów dzielnicy czy m. Stołecznego Warszawy - nie mogły być rozwiązane w okresach między konferencjami. Postulaty te dotyczyły:

- 1/ uruchomienia linii autobusowej łączącej Poligon z osiedlem MDM;
- 2/ likwidacja napowietrznej linii elektrycznej na naszym osiedlu.

Oba postulaty są ściśle związane z dalszymi planami i prawdopodobnie zostaną w przyszłości spełnione.

W okresach między konferencjami Komitet Partyjny otrzymywał również postulaty, które miały inny ciężar gatunkowy i z reguły były załatwiane natychmiast. Mogło się zdarzyć, że załatwienie niektórych postulatów niezupełnie satysfakcjonowało tych, którzy je zgłaszali, ale to już inna sprawa. Na pewno w każdym przypadku były uzasadnione powody natury organizacyjno-gospodarczej.

Komitet Partyjny ocenia, że w działalności gospodarczej i socjalno-bytowej zarówno organa służbowe, jak i komisje oraz organizacje społeczne

wykonały dużo dobrej roboty. Czyny społeczne, w których uczestniczyły wszystkie organizacje partyjne i inne organizacje, w poważnym stopniu przyczyniły się do spotęgowania tych osiągnięć. Można więc uznać, że Komitet Partyjny w czasie kadencji spełnił w tej dziedzinie właściwie rolę kontrolną i inspirującą.

Ustępujący Komitet Partyjny uważa, iż w dalszej działalności w tym dziale będą konieczne:

1/ dokonanie szczegółowego podziału obowiązków między członków zespołu tak, aby każdy z nich był odpowiedzialny za określony dział gospodarczy i odpowiednią dla danego działu komisję społeczną. Tak podzielona praca powinna wpłynąć na dalszą poprawę współpracy i pełną inicjatywy działalność komitetu;

2/ zwrócenie większej niż dotychczas uwagi na bezpieczeństwo w rejonie rozmieszczenia akademii. Dla osiągnięcia skutecznej poprawy w tym względzie należy rozliczać systematycznie towarzyszy odpowiedzialnych za ten kierunek po linii służbowej oraz uaktywnić działalność Komitetu Osiedlowego i spowodować rozszerzenie współpracy z MO;

3/ dalsza współpraca z komisjami i organizacjami społecznymi i pomaganie im w sprawiedliwym załatwianiu spraw ludziach;

4/ wnikliwe ocenianie działalności szefów ogniw służbowych pod kątem partyjnego zaangażowania w realizacji stojących przed nimi zadań służbowych;

5/ zwrócenie szczególnej uwagi na usprawnienie działalności służby samochodowej, a zwłaszcza unowocześnienie bazy technicznej i polepszenie codziennej obsługi oraz remontów bieżących nie tylko samochodów służbowych, ale i udzielanie pomocy kadrze zawodowej posiadającej samochody, oczywiście w ramach i na zasadach ujętych w określonych dokumentach MON.

Z A K O Ń C Z E N I E

Na zakończenie pragniemy podkreślić, że organizacja partyjna naszej uczelni wykonała wszystkie zadania wynikające z uchwał XV Konferencji Partyjnej, uchwał KC, VII Zjazdu Partii oraz wytycznych MON, GZP WP i komendy uczelni. Komitet Partyjny starał się wywiązać z nałożonych zadań możliwie jak najlepiej. Rezultaty zostały przedłożone w sprawozdaniu. Częściowo sami widzimy pewne niedociągnięcia, czemu daliśmy wyraz w poszczególnych częściach sprawozdania.

Komitet Partyjny PZPR ASG WP dziękuje wszystkim członkom i kandydatom partii, a szczególnie towarzyszom pełniącym różne funkcje partyjne, za pomoc i życzliwość w naszej codziennej działalności.

Jednocześnie wyrażamy przekonanie, że w toku konferencji zostaną ocenione obiektywnie zarówno osiągnięcia, jak i niedociągnięcia w naszej pracy. Zostaną także nakreślone dalsze nowe kierunki pracy partyjnej dla wykonania zadań stojących przed uczelnią, a wynikające z postanowień II Krajowej Konferencji Partyjnej, dyrektywy MON, wytycznych GZP WP oraz określonych w perspektywicznym planie rozwoju akademii w latach 1976-1990, a sprecyzowanych bardziej szczegółowo do 1980 roku.

Wydrukowano w 60 egz.

Egz. nr 1-60 B.Gł. OZS

Wyk. KP PZPR ASG WP. Druk. OH.dn.6.2.78r.

Nr PF-67/PF-312/WW Kor. N.E.

NOTATKI

BIBLIOTEKA NAUKOWA AGS WP
Archiwum ~~Specjalnych~~ ~~Specjalnych~~
Nr ewid. 041502

